

"A végtelenbe és tovább"
A magyar floorball jövőjéről

Szerző: valamennyi témához hozzászóló
Szerkesztette: Jesch Dávid

Budapest, 2009. február 5.

Tartalomjegyzék

1. Bevezető	1
2. Bajnoki rendszer	3
2.1. Alapelvek	4
2.2. Szempontok, elvárások	6
2.2.1. Minél több mérkőzés játszása	6
2.2.2. Minél több téttel bíró mérkőzés játszása	7
2.2.3. Minél több mérkőzés hasonló képességű csapatok ellen	8
2.2.4. Minél több mérkőzés a legjobbakkal	8
2.2.5. Marketing szempontból eladható találkozók	8
2.2.6. Költségek optimalizálása	9
2.2.7. Minél több csapat mondhatta magát OB1 résztvevőnek	9
2.3. Következtetések	9
2.3.1. Csapatok összlétszáma	10
2.3.2. Optimális mérkőzésszám	10
2.3.3. Rájátszás	11
2.3.4. Területi bontás	12

2.4. Lehetséges bajnoki rendszerek	12
2.4.1. 10 csapatos OB1, 10 csapatos OB2	12
2.4.2. 6 csapatos Elit Liga	14
2.4.3. 8 csapatos Elit Liga osztályozóval	16
2.4.4. 8 csapatos Elit Liga folytonos átmenettel	17
2.5. Női bajnokság	18
2.6. Magyar Kupa	19
2.7. OB3	20
2.8. A bajnoki rendszer felügyelete, irányítása	21
3. Edzőképzés	23
3.1. Fontosabb témakörök	24
3.2. A hazai helyzet	25
3.3. Lehetséges alternatívák	25
4. Játékvezetés	28
5. Összefoglalás	31
A. OB3 elemzés - floorball.blog.hu	33
B. OB2 elemzés - floorball.blog.hu	39
C. A JT nem létéről - floorball.blog.hu	47

1. fejezet

Bevezető

Az elmúlt időszakban sportágunk jövője gyakori téma volt fórumokon való hozzászólások, pálya menti beszélgetések, közgyűlésen való felszólalások, baráti eszmefuttatások alkalmával. A felmerült gondolatok nagy része az internetes csatornák jellegéből adódóan reagálás nélkül maradt, a feledés homályába merült, vagy megrekedt egy tovább nem gondolt, részleteiben át nem beszélt ötlet szintjén, esetleg el sem jutott minden érintetthez, érdeklődőhöz.

Ezen írás célja, hogy tematikusan összegyűjtse azokat a gondolatokat, melyek egy konstruktív vita alapját képezhetik akár a közgyűlés által előírányzott csapatvezetői értekezleten, és melyeknek megvitatása érdemi változást eredményezhet. Az írás maga - jellegéből adódóan - nem konkrét megoldásokat ad, csupán potenciális lehetőségeket, megoldandó problémákat taglal, melyek további ötletek - egyszersmind az optimális eredmény - megszületéséhez vezethetnek, egyfajta hosszabb távú, stratégia gondolkodásra ösztönözhetnek.

A főbb átgondolásra váró problémák mindenki számra ismertek. Ezen hasábokon az alábbiak kerülnek részletesebb vagy érintőleges kifejtésre:

- **Bajnoki rendszer:** az idei bajnokság során nem sikerült feltölteni a kiírások által előírányzott keretszámokat, ami egyértelműen jelzi a helyzet átgondolásának szükségességét. Nem csupán a bajnoki küzdelmek lebonyolításának módjáról, hanem a versenyek felügyeletéről, szervezéséről is érdemes néhány szót ejteni.

- **Edzőképzés:** a bajnokságba nevezett játékosok száma, a csapatok száma, az évi mérkőzésszámok, az utánpótlásbázis nagysága elért egy olyan szintet, amikor már lelassul a fejlődés öngerjesztő folyamata, és a színvonal beáll egy közel állandó értékre. Az innen való továbblendüléshez elengedhetetlenül szükséges a szakmai előrelépés, mely már nem érhető el "érzésből", külső források bevonása nélkül.
- **Játékvezetők:** a legtöbbet emlegetett, és talán legnehezebben kezelhető kérdéskör. A játékvezetők szakmai képzésének mikéntjét ezeken az oldalakon nem áll módunkban taglalni, sokkal inkább alapelvekről, és a játékvezetők mérkőzésekre való biztosításának módjáról, motivációjáról, az ő finanszírozásuknak kérdéséről vázolnánk fel néhány gondolatot.

Természetesen sokan láthatják majd viszont az oldalakon saját elképzeléseiket is, hiszen a legtöbb ötlet hangsúlyozottan a korábban olvasottak, hallottak összegyűjtése, nem pedig saját szellemi termék. Éppen ezért a szerzők közt gyakorlatilag kivétel nélkül minden, a témákban valaha felszólaló floorballozt felsorolhatnánk, nekik ez úton mondunk köszönetet.

2. fejezet

Bajnoki rendszer

Az elmúlt évek során a férfi bajnokságokban résztvevő csapatok száma dinamikusan növekedett, ez a bajnokságok létszámkeretének emeléséhez vezetett. Az idei szezon során azonban sem az első osztályban (11 csapat), sem a másodosztályban (6 csapat) nem sikerült feltölteni a 12 illetve 10 csapatos keretet. 22 csapat helyett mindössze 17-en vesznek részt az első két osztály küzdelmeiben, ezek közül egy az ARES U21-es gárdája, mely külön engedéllyel indult el a férfi OB2-ben. Az OB3-ban jelenleg 19 csapat vív meg egymással, ám mint az eddigi években mindig, ezúttal is kétséges, hogy a sorozat végén kik vállalják a magasabb osztályban való szereplést. A számok egyértelműen mutatják, hogy szükséges a helyzet átértékelése. Ez a fejezet jelen írás központi fontosságú eleme.

Hangsúlyozzuk, hogy a versenykiírás finomságai, jogi kérdései nem képezik ezen sorok témáját, itt mindösszesen a lebonyolítási módszerek, keretszámok kerülnek taglalásra. A női bajnokság kérdéseivel külön alfejezetben foglalkozunk, a többi gondolat kifejezetten a férfi bajnoksággal kapcsolatos.

A lehetséges illetve felmerült bajnoki modellek bemutatása előtt célszerű általános elvárásokat, célokat megfogalmazni, valamint meghatározni bizonyos alapelveket. A fejezetben az alábbi témakörökkel foglalkozunk:

- **Általános alapelvek:** milyen feltételeknek kell ideális esetben eleget tenni egy bajnoki rendszernek.

- **A csapatok elvárásai:** a bajnokság résztvevői a csapatok, így elkerülhetetlen a döntéshozók számára, hogy legalább vázlatosan végigfussanak a lehetséges (oly sokat hangoztatott és oly ellentmondásos) elvárásokon, melyeket a klubok irányukban megfogalmazhatnak.
- **Következtetések:** a fentiek tükrében a lebonyolítással kapcsolatos opciók szám-bavétele, és a lehetséges paraméterek szűkítése:
 - Optimális létszám meghatározása
 - Rájátszás kérdése
 - Területi jellegű lebonyolítás kérdése
- **Lehetséges bajnoki rendszerek**
- **Női bajnokság**
- **Magyar Kupa**
- **OB3**
- **A bajnoki rendszer felügyelete, irányítása:** jelenleg a VB néhány tagja felelős a komplett bajnoki szisztéma kezeléséért, így az egyes bajnoki osztályokért jó esetben 1-1 ember felelős közvetlenül. Kérdés, hogy lehetséges lenne-e optimálisabb felügyeleti/döntéshozatali szerv működtetése

2.1. Alapelvek

Jelen bajnokság számadatait figyelembe véve az elkövetkező évben várhatóan 30-40 csapat indulására lehet számítani. Ez nagyjából determinálja a szükséges osztályok számát. A legalább **3 osztályra való bontás** mindenképpen szükségesnek tűnik, az egyes osztályok határainak meghatározása a kérdéses csupán. A továbbiakban minden esetben három osztállyal számolunk, minden más lehetőséget elég extrémnek érzünk jelen keretek közt ahhoz, hogy eleve elvethessük.

Egy több osztályos bajnokság esetén csapatok széles spektrumával kell számolni: a stabil pénzügyi alapokon álló, kiterjedt utánpótlásbázissal rendelkező már-már "profi"

egyesületektől egészen a hobbi szinten szerveződő baráti társaságokig. Természetesen előbbiek jóval kevesebben, míg utóbbiak jóval többen vannak. Ennek az aránynak tükröződnie kell a lebonyolítási rendszerben is, így noha ez nincsen kőbe vésve, a józanész azt diktálja, hogy **a bajnokság lefelé szélesedő, piramis struktúrájú kell, hogy legyen, azaz legkevesebben az első osztályban, legtöbben a legalsó osztályban vesznek részt.** Ez az elv szorosan összefügg a részvétel anyagi vonzataival is, hiszen minél "amatőrebb" egy csapat, annál inkább nehézségeket okoz az utazási költségek előteremtése, a hazai találkozók megrendezési feltételeinek előteremtése. Ennek megfelelően a rendszerben lefelé haladva egy ponton túl meg kell jelennie a területi tagozódásnak és a kuparendszerű lebonyolítási rendszernek.

Az osztályok természetesen tagolják a mezőnyt, és egyfajta határokat képeznek a csapatok közt, ugyanakkor nem szabad a mezőnyt több különálló csoportnak tekinteni. Szem előtt kell tartani, hogy a cél egyértelműen a csapatok erősorrendjének megállapítása, mely magában hordozza azt a gondolatot is, mely szerint az x csapatos OB1-ben a legjobb x csapat kap helyet, akiket közvetlenül az OB2 y csapata követ. Más szóval élve: egymás alá helyezve a bajnoki végeredményeket tartalmazó tabellákat, optimális esetben a valós erősorrendnek megfelelő listát kell kapnunk. Ennek előfeltétele - jelen pillanatban pedig fő gátja - az **osztályok közti átmenetek folytonosságának megléte**, azaz hogy a feljutást kiharcoló csapatok valóban éljenek jogukkal. Amennyiben a feltételrendszerekben szakadéknyszerű különbségek mutatkoznak, és az anyagi terhek is nagy eltérést mutatnak, akkor ez az elv alapjaiban sérül, és ahhoz vezet, hogy **több csapat nem a tudásának megfelelő osztályban szerepel.** Ez egyrészt gátolja az adott csapat játékosainak - egyszersmind a sportágnak - a fejlődését, másrészt ahhoz vezet, hogy miként az idén is, a bajnoki rendszerben hézagok maradnak.

A folytonosság hiányát jól mutatja, hogy az elmúlt 3 évben hány csapat vállalta a feljutást, illetve hány csapat lépett vissza a küzdelmektől a férfi OB2 illetve OB3 küzdelmeiben. Alig néhány klub volt képes tartós és konstans előmenetelt felmutatni, több egyesület eltűnt, mások megmaradtak az OB3 általuk már régen kinőtt mezőnyében. A témával részletesen foglalkozott két igen alapos cikk a blogon, melyek a függelékben megtalálhatóak (a cikkek 2008 nyarán születtek, akkori információkon alapulnak).

Fontos az **egyenlő feltételek biztosítása.** A bajnoki rendszerekkel kapcsolatos ötletek sokasága közt nem egyszer felmerültek olyanok, melyeknél bizonyos szakaszban min-

denki mindenkivel páratlan alkalommal találkozik. Ez természetesen annyit jelent, hogy lesz olyan csapat, aki ellen kétszer idegenben és egyszer otthon kell bizonyítani, mások ellen fordítva. A sportág jelenlegi feltételei mellett ez egyrészt a sorsolás szeszélyére bízna az anyagi terhek egy tekintélyes részét ezzel egyenlőtlenégeket szülve - ez irányított sorsolással valamelyest kompenzálható -, de ami ennél lényegesebb: felborítaná az esélyegyenlőséget, hiszen alapvetően befolyásolhatja a végkimenetelt az, hogy valaki hányszor játszik idegenben például Komáromban vagy Debrecenben. Éppen ezen okoknál fogva a továbbiakban elvetjük az ilyen jellegű kiírások lehetőségét.

2.2. Szempontok, elvárások

Ha szóba kerül a bajnoki rendszer megváltoztatása, akkor általában ugyanazok a kívánások, elvárások merülnek fel. Nézzük meg röviden mik ezek, és milyen érveket lehet mellettük vagy éppen ellenük felsorakoztatni:

2.2.1. Minél több mérkőzés játszása

Többen azon a véleményen vannak, miszerint a mérkőzésszám emelkedése egyértelműen a színvonal arányos növekedését hozza, hiszen komolyabb és rendszeresebb felkészülést, egyszersmind több meccsrutint, éles helyzetet jelent. Ez az elv vezetett az elmúlt években az első osztály létszámának kétszeri emeléséhez. Egyfelől elfogadható, hogy ésszerű keretek közt megállja helyét a fenti elképzelés, másrészt viszont egy bizonyos mérték és színvonal felett a mennyiség helyét egyre inkább átveszi a minőség.

A sportágat résztvevői továbbra is munka/család/iskola mellett űzik, ennek megfelelően van egy határ, aminél tovább növelve a bajnoki mérkőzések számát meghaladjuk a játékosok ez irányú - más tevékenységek által behatárolt - teherbírását, valamint a klubok anyagi lehetőségeit is. Túl sok mérkőzés esetén egyre többször kellene egy-egy ember hiányzásával számolni különféle személyes okoknál fogva, ami mindent összevetve a gyakran nem teljes csapat játékának fejlődését már kevésbé szolgálja.

A csapatok edzéslehetőségei szintén behatároltak, így az a megállapítás sem állja meg

helyét, miszerint egy hosszabb bajnokság már komolyabb felkészülést eredményezne, mert már a jelenlegi kiírásra is lehetőségeikhez mértén mindent kihasználva készülnek a gárdák.

Ha a mérkőzések számát a bajnokság résztvevőinek számának emelésével érjük el, akkor ez automatikusan magával hozza a mezőny hígulását is, így bár önmagában a mérkőzésszám növekszik, az igazán éles meccsek száma nem nagyon változik. Ezzel elérkeztünk a következő gyakran hangoztatott szemponthoz.

2.2.2. Minél több téttel bíró mérkőzés játszása

A férfi bajnokságban az elmúlt években nem egyszer fordult elő, hogy a lejátszott mérkőzések igazi téttel már nem bírtak. Ez alatt elsősorban nem a párosítások előre borítékolható kimenetelét kell érteni, sokkal inkább az eredmény indifferens mivoltát. Az ilyen mérkőzések részint kiküszöbölhetetlenek minden pontgyűjtős bajnokság esetén, hiszen előre nem lehet látni, hogy a 20 fordulóból már a 12. után világosan látszani fog kik végeznek a dobogón vagy a rájátszást érő helyeken és kik a kiesést jelentő pozíciókban. Szintén nem róható fel, hogy vannak, akiket nem motivál az 5. hely megszerzése, ám ennek a kérdésnek megoldása nem is a bajnoki kiírás feladata.

Sokan azzal érveltek a rájátszás intézménye mellett, hogy így több lesz az igazi téttel bíró mérkőzés, hiszen adott esetben a 4. hely megszerzése is érdekes lehet később. Ha mélyebben meggondoljuk, akkor azonban ez a lebonyolítási rendszer éppen csökkenti a téttel bíró meccseket, hiszen a jelen erőviszonyok mellett a rájátszásra esélyes csapatok száma igen csekély, ezáltal az egymás közti alapszakaszban vívott meccseik gyakorlatilag nem számítnának, mivel később a rájátszásban ismét találkozhatnak. Ide vágó példa lehet a most decemberi Krokodilok - SZPK mérkőzés, mely jelen lebonyolítás mellett kulcsfontosságú volt, míg a régi rájátszásos rendszerben kimenetele semmit nem befolyásolt volna a biztos bejutás mellett. Figyelmesen megnézve az OB1 idei tabelláját egy 4 csapatos rájátszás résztvevőinek kiléte már most a szezon felénél biztosra vehető lenne.

Más megközelítés szerint azok az igazán téttel bíró meccsek, amelyek teljesen 3 esélyesek, ezáltal igen kis dolgokon múlnak.

2.2.3. Minél több mérkőzés hasonló képességű csapatok ellen

A játékosoktól maximális koncentrációt igényelnek azok a találkozók, melyeknél hasonló képességű csapatok ellen kell játszaniuk. Ebben az esetben a mérkőzést akár egyetlen hiba is eldöntheti, ennek megfelelően ezek szolgálhatják legjobban a fejlődést. Ezek az érvek vonultathatóak fel egy olyan kiírás mellett, mely a bajnokság bizonyos szakaszában a pillanatnyi állás szerint kisebb csoportokra bontja a mezőnyt, ezáltal több ki-ki meccset eredményez.

Többször elhangzott - elsősorban élcsapatoktól -, hogy egy 15-1-es mérkőzés egyik fél fejlődését sem szolgálja, hiszen az egyiknek nem kell minden erejét latba vetnie, a másiknak pedig képességei legjavát nyújtva sincs esélye, egyszersmind demoralizáló a vereség átélése, különösen ha sorozatban fordul elő.

Az idei szezonban azonban megfigyelhető a mezőny tömörödése, és nem egy korábban nehezen elképzelhető szorosságú eredmény született: Torpedo - SZPK 2-3, Torpedo - Neumann 6-6, ARES - Szolnok 4-5, Krokodil - Neumann 8-6, CH - WS 4-7, Debrecen - Phoenix 8-5.

2.2.4. Minél több mérkőzés a legjobbakkal

A fent említett meccsek, valamint az említett fokozatos felzárkózás jelensége támasztja alá a kisebb csapatok azon igényét, miszerint egy szezonban minél többet szeretnének az igazán jókkal játszani. Ez az igény természetesen alapvetően ellentmond a fentebb említetteknek.

2.2.5. Marketing szempontból eladható találkozók

A rájátszás legvonzóbb tulajdonsága a bajnoki döntő megrendezésének lehetősége, ami marketing szempontból jól eladható. Az egy meccses bajnoki döntő intézménye viszont alapvetően kérdőjelezi meg a bajnoki rendszer értelmét, melynek során cél a legjobb csapat megjutalmazása, azaz azon gárda megtalálása, mely egész évben mindent összevetve a legjobb teljesítményt nyújtotta.

Megfelelő kiírás esetén elérhető, hogy nagy számban forduljanak elő olyan mérkőzések, amik kiemelt fontosságúak lehetnek, illetve hangulatuknál fogva jó reklámot jelentenek.

2.2.6. Költségek optimalizálása

Itt nem térnénk ki a nevezési díjakra, játékkengedélyekre, hiszen ezek a szövetség gazdasági helyzetétől függő paraméterek. A bajnokság lebonyolítása egyedül az utazások mennyiségét szabhatja meg. Az utazási költségek visszaszorítása utáni igény hozhatja a területi bontás lehetőségét, ami az OB2 elnéptelenedését figyelembe véve megfontolandóvá tehet egy ilyen kiírást az OB3-nál magasabb osztályokban is. Különös tekintettel arra, hogy az OB3-ból feljutó csapatnak jelen pillanatban egyszerre kéne megküzdenie a nagyobb utazási költségekkel és a hazai pálya biztosításának problémájával is, ami igen nagy ugrást jelent, és a korábban említett folytonosságot megszakítja.

2.2.7. Minél több csapat mondhatta magát OB1 résztvevőnek

Elsősorban a vidéki csapatok esetén nagy hangsúlyt kap a lehetséges támogatások alkalmával, hogy milyen névvel illetik az adott osztályt, melyben a csapat játszik. Több csapat képviselője is megerősítette, hogy a pénzek elnyerésében komoly szerepet játszik az, ha az egyesület elmondhatja magáról: országos bajnokság első osztályában játszik, még ha az valójában a második vonalat is jelenti egy Elit Liga mögött.

2.3. Következtetések

Gyakorlatilag tetszőleges számú különböző lebonyolítás elképzelhető, így meg kell találnunk azokat a szempontokat a fentiek tükrében, amelyek lehetővé teszik bizonyos opciók kizárását, és az alapvető keretek lefektetését. Az alábbi részben erre teszünk kísérletet. A megfontolásaink az első két osztály küzdelmeit vesszük számításba, az OB3 ugyanis láthatólag jól működik, átszervezése nem indokolt.

2.3.1. Csapatok összlétszáma

Az idei kiírásban az ARES U21-et nem számítva az első két osztályban összesen 16 csapat képviseltette magát. Mivel radikális emelkedésre nem számíthatunk, így az első két osztály küzdelmeiben összesen 16-20 csapatnak kell helyet biztosítani. Ehhez hozzáadva azt a korábbi megállapítást, hogy az első osztállyal legalább egyező létszámú másodosztályt célszerű létrehozni, azonnal adódik, hogy jelen keretek közt legfeljebb 10 csapatos OB1-el érdemes számolni. Ezt alátámasztja az a tény, hogy ebben az esztendőben sem sikerült feltölteni a 12-es keretet.

2.3.2. Optimális mérkőzésszám

A bajnokságok méretét egyrészt mérhetjük a résztvevő csapatok számában, de ennél sokkal célszerűbb a szezon során lejátszandó mérkőzések számát meghatározni, és ezen számokhoz igazítani a kiírások módját. Kiindulásul remek alapot jelent az idei férfi OB1-ben lévő 22 versenyhétvége, illetve a tavalyi OB2-es kiírás 18 fordulója.

A versenynaptár a fordulókön túl tartalmaz MK hétvégéket, nemzetközi hétvégéket, ünnepnapokat, szükségszerűen - és szakmailag indokolható módon - egy hosszú nyári és egy rövidebb téli szünetet. Ha szemügyre vesszük az idei versenynaptárt, akkor láthatjuk, hogy már ebben is találhatóak dupla fordulók, illetve hétközi mérkőzések. A meccshétvégék számának drasztikus emelésére nincs lehetőség, különösen ha figyelembe vesszük, hogy amatőr sportról van szó. Ennek megfelelően láthatjuk, hogy korábban felmerült 30-35 meccses elképzeléseknek nem lehet létjogosultsága jelen körülmények közt (gondoljuk csak meg, jelenleg a magyar labdarúgó NB1-ben 30 bajnoki van egy évben nem kevés pénzért). Egy ilyen rendszer a döntő többségnek sem anyagilag, sem időben nem vállalható.

A mérkőzésszám drasztikus csökkentése sem ésszerű opció, hiszen az évi 18-20 meccs láthatólag vállalható a legtöbb csapatnak. Ennek megfelelően mindent összevetve olyan lebonyolítási rendszereket keresünk, ahol az évenkénti mérkőzésszám a 18-25 tartományba esik.

2.3.3. Rájátszás

Vissza-vissza térő kérdés, hogy legyen-e rájátszás a bajnokságban. Ennek alapvetően két módja lehetséges:

- **A bajnoki rendszerű küzdelmek után egyenes kieséses szakasz**

A mellette érvelők rendszerint a több éles meccset, és a jól eladható döntőt említik. Korábban már megtárgyaltuk, hogy a rendszer valójában nem biztosít szignifikánsan több éles meccset, a bajnoki döntő pedig ellentmond a bajnoki küzdelmek alapvető céljainak. Ezen túlmenően a bajnoki döntő ismételt elvonná az MK éppen ebből fakadó varázsát, egyszersmind rangját.

Természetesen létrehozható egy olyan rájátszás, melynek során a véletlen szerepe csökkenthető, például az NHL-hez hasonló módon a párharc 3 vagy 4 nyert meccsig tarthatna. Ez azonban nehezen belesűríthető a versenynaptárba, továbbá drasztikus különbséget eredményez a döntősök és a küzdelmektől korán búcsúzó mérkőzés-száma közt, ezzel növelve a mezőnyben meglévő egyenlőtlenségeket.

Ezen egyenlőtlenség felszámolható lenne az alsóbb helyekért folytatott "vigaszágakkal", de egy csapatot, melyet nem motivál a bajnoki 5. hely, aligha motivál egy 5. helyért menő hosszú párharc.

- **A bajnoki jellegű küzdelmek után újabb csoportok létrehozása**

Amennyiben az alapszakasz a csoportokba való kvalifikációért zajlik csak, akkor radikálisan megnőne a valós téttel nem bíró találkozók száma, hiszen sokak helye elég biztos lábakon állna. A meccsek élessége helyreállítható, ha a rájátszásba pontokat vinnének a csapatok.

Egy lehetőség, hogy a megszerzett helyezésekkel arányos pontszámot kapnak, egy másik, hogy a megszerzett pontok mindegyike számít valamilyen módon, de legalább azok, melyeket a rájátszásbeli ellenfelek ellen szerzetek. Ez utóbbi módszerrel minden mérkőzés bírna téttel. A kis csapatok azon érdeke, hogy minél több téttel bíró meccset játszanak a jókkal, úgy érvényesíthető, hogy a csapatok minden megszerzett pontot magukkal visznek az újabb körbe.

Nem csak az első néhány csapat kerülne rájátszásba, hanem mögöttük is újabb csoportok jönnének létre, például az 1-4. helyezettek egy csoport, majd az 5-8.-ak, stb.

A rendszer előnye, hogy ily módon a rájátszás során hasonló képességű csapatok játszanak egymás közt.

Mindent összevetve az egyenes kieséses rájátszás rendszerét a továbbiakban elvetjük a fentebb felsorolt ellenérvék miatt, ám az újabb bajnoki körhöz hasonlatos rájátszások szisztémáját néhány alternatívában felhasználjuk, mint megfontolandó gondolat.

2.3.4. Területi bontás

Pontosabb számításokat igényelne - a mezőny ismeretében -, hogy a költségeket miként befolyásolná egy több csoportos rendszer, melynél a csoportokat területi alapon osztanák be. A létszám miatt kettőnél több csoport nehezen elképzelhető, de így is megfontolandó egy kelet-nyugat tagozódású OB2 létrehozása, mely 1 teljes oda-vissza kör után két újabb csoport létrehozásával járna. Ezt a rendszert tisztán csak gazdasági megfontolások támogatják, hiszen az éles meccsek számát nyilvánvalóan csökkentené a rendszer.

A legfelsőbb osztályban a két csoport gondolata elvetendő, hiszen így több komoly mérkőzés létre sem jönne a területi bontás miatt, további találkozók pedig nem bírnának igazi téttel.

2.4. Lehetséges bajnoki rendszerek

Összegezve a szempontokat, elvárásokat, az alábbiakban bemutatunk néhány, az előző pontban szűkített lehetőségeknek megfelelő lehetséges bajnoki rendszert, és igyekszünk rámutatni az adott szisztéma előnyeire és hátrányaira is.

2.4.1. 10 csapatos OB1, 10 csapatos OB2

Mind a két osztályban lejátszásra kerül egy teljes oda-vissza kör bajnoki rendszerben. Ez 18 mérkőzést jelent. Ezek után több különböző folytatás lehetséges.

- **A kialakult eredmény a bajnokság végeredménye**, ezzel lezárul a szezon. Az OB2 10. helyezette kiesik, a 9. osztályozót játszik, az 1. helyezett feljut, a 2. osztályozót játszik az OB1 9. helyezettjével, az OB1 10. kiesik. Ez lényegében a mostani rendszer csökkentett létszámokkal. Előnye, hogy láthatólag működőképes a szisztéma, hátránya, hogy csökkenne a mérkőzések száma, illetve gyakorlatilag a bajnokságok létszám problémáinak enyhítésén kívül más lényeges változást, előrelépést nem hoz.
- **A 18 mérkőzés csupán a bajnokság alapszakasza, melyet egy bajnoki rendszerű rájátszás követ.** A rájátszásban valamennyi csapat részt kell hogy vegyen, így módon biztosíthatjuk, hogy minden csapat ugyanannyi mérkőzést játsszon, illetve hogy senkinek ne nyúljon túlzottan hosszúra a szünete csak azért, mert korán búcsúzni kényszerült.

A 20 csapatot az alapszakasz után 5 db négyes csoportra bontjuk: OB1 1-4., OB1 5-8. OB1 9- OB2 2., OB2 3-6., OB2 7-10. A csapatok minden megszerzett pontot tovább visznek, és a csoporton belül még egy teljes oda-vissza kört játszanak (6 mérkőzés), ezek eredményeként kapjuk meg a végeredményt.

Ez alól kivételt képez a feljutás sorsáról döntő OB1 9., OB1 10. , OB2 1., OB2 2. helyezetteket tartalmazó csoport. Itt a gárdák egy előre meghatározott elv szerint kapnak pontokat az alapszakasz után (példa: OB2 1. 4 pont, OB1 9. és OB2 2. 2 pont, OB1 10. 0 pont). A csoport első 2 helyezettje harcolja ki az OB1-es tagságra való jogot.

Az OB2 10. helyezette kiesik, a 9. osztályozót játszik.

A szisztéma előnyei:

- Mindenki azonos számú meccset játszik, a bajnokságok szinkronban zajlanak
- 18+6 mérkőzésre kerül sor, ami nem radikális emelkedés
- Biztosított a kisebb csapatok élcsapatokkal szembeni szezononkénti és páronkénti két meccse, ami nem visszalépés az eddigiekhez képest
- A pontok továbbvitele miatt minden mérkőzésnek van tétje
- A csoport alapú rájátszásban minden csapat hasonló képességű gárdákkal játszhat igazán tétre menő mérkőzéseket

- Az első négy csapat rájátszásbeli találkozási kiélezett, sorsdöntő összecsapásokat hozhatnak, melyek jól eladhatóak média szempontból (összesen 12 találkozó)
- A feljutásért egyfajta külön bajnokság zajlik, így biztosított, hogy valóban a legjobb 10 csapat kapjon helyet az első osztályban

A szisztéma hátrányai:

- 20 csapatot feltételez, azaz kiindulva az idei kiírásból nem feltétlenül oldja meg a létszámproblémákat
- Az OB2 és az OB1 költségei egy szinten fognak mozogni, ami megkönnyíti az átjárást a két osztály közt, de nehezíti az OB3 és az OB2 közt történő váltást
- A csoportok kialakulásáig nem lehet tudni a rájátszás programját, mely problémát jelenthet a teremfoglalások esetén

2.4.2. 6 csapatos Elit Liga

A legfelsőbb osztály egy 6 csapatos Elit Liga (továbbiakban: EL), melyet egy 10 vagy 12 csapatos OB1 majd a jelenlegi OB3 követ OB2 néven. Az EL-ben 2 teljes oda-vissza kör kerül lebonyolításra, melynek végére kialakul a bajnokság végeredménye (ez 20 mérkőzés).

A másodosztályban két alapvetően különböző lebonyolítás lehetséges:

- Egy teljes oda-vissza kör után alakul ki a végeredmény (18 vagy 22 mérkőzés)
- Területi alapon a nevezők függvényében 2 db egyenlő létszámú csoport kerül kialakításra. A lebonyolítás egy csoportokon belüli alapszakaszból és egy a csoportok közötti rájátszásból állna, melynek pontos módja igen változatos lehet. Egy lehetséges alternatíva az egy teljes oda-vissza kör, melyet követően a két csoportból egyes kisebb csoportok kerülnek kialakításra, melyekben újabb kör kerül lejátszásra.

Az EL igen szűk kört jelent, éppen ezért kulcskérdés, hogy minden szempontot figyelembe véve a 6 legrátermettebb klub vegyen részt küzdelmeiben. Éppen ezért nem

lenne szerencsés az automatikus kiesés. E helyett javasolnánk azt, hogy az OB2 1. az EL 6., az OB2 2. pedig az EL 5. helyezettjével játsszon osztályozót. Az osztályozók a tét nagyságára való tekintettel nem egy meccsek lennének ezen kiírás szerint, hanem 3 megszerzett győzelemig zajlanának.

A szisztéma előnyei:

- Az EL küzdelmeiben valóban a legjobbak mérkőznének, és minden meccs komoly téttel bírna, a színvonal emelkedéséhez vezetne
- A 3 győzelemig tartó osztályozó biztosítaná, hogy a legerősebb csapatok játsszanak az EL-ben
- Az EL-ben játszó klubok a legerősebb csapatok lennének, hosszútávon pedig az anyagilag is biztos lábakon álló csapatok tudnák megvetni lábukat az osztályban. Ennek megfelelően a mérkőzések körülményei terén is várható lenne az előrelépés, a szövetség magasabb anyagi ráfordítást is megkövetelhetne, a klubok pedig joggal várhatnák el a liga marketing értékének növekedését, és a szövetség ebben való aktív szerepvállalását a magasabb részvételi díj okán.
- Minden fordulóban lenne legalább egy kiemelt rangadó, ami jelentősen növelheti a bajnokság eladhatóságát
- Az eddigieknél több csapat mondhatná magát OB1-esnek
- Az OB1-ben erős, kiegyensúlyozott mezőny jönne létre, így minden csapat hasonló képességű gárdákkal mérkőzne, a második vonalban is éles küzdelem jöhetne létre
- A 16 csapatos létszám szinte bizonyosan feltölthető lenne

A szisztéma hátrányai:

- Nem biztosított a folytonos átmenet, mind az OB2 és OB1 mind az OB1 és az EL közt nagy lenne az ugrás
- A kisebb csapatok igazán nagyokkal való mérkőzéseire sokkal kevesebb lehetőség nyílik

2.4.3. 8 csapatos Elit Liga osztályozóval

Egy 8 csapatos EL mögött egy 10 vagy 12 csapatos OB1 szerveződne. Itt ismét megkülönböztethetünk területi alapon megosztott, illetve egységes OB1-et az előző pontban említettek szerint.

Az EL-ben egy teljes oda-vissza kör után kialakul egy sorrend (14 mérkőzés). Ezt követően a mezőnyt két részre bontjuk 1-4. és 5-8. helyezések szerint. A két négyes csoportban még egy teljes oda-vissza kör kerül megrendezésre, az alapszakaszban szerzett pontokat a csapatok tovább viszik (6 mérkőzés), így alakul ki a végeredmény.

Az osztályozók történhetnek a 6 csapatos EL-nél taglalt módon, de ebben az esetben megfontolandó a 8. helyezett automatikus kiesése is.

A szisztéma előnyei:

- Biztosított a kisebb csapatok élcsapatokkal szembeni szezononkénti és páronkénti két meccse, ami nem visszalépés az eddigiekhez képest
- A pontok továbbvitele miatt minden mérkőzésnek van tétje
- A csoport alapú rájátszásban minden csapat hasonló képességű gárdákkal játszhat igazán tétre menő mérkőzéseket
- Az első négy csapat rájátszásbeli találkozási kiélezett, sorsdöntő összecsapásokat hozhatnak, melyek jól eladhatóak média szempontból (összesen 12 találkozó)
- Az EL kisebb létszáma a színvonal növekedéséhez vezethet
- Több csapat mondhatja magát OB1-esnek
- Az OB1 mezőny erős és teljes lehet ezen létszámok mellett

A szisztéma hátrányai:

- Az osztályok közt itt is viszonylag nagyobb ugrások maradnak
- A csapatokat a bajnokság keretei nagyon elszeparálja, így színvonalban is nagy törések keletkezhetnek az EL és az OB1 közt

2.4.4. 8 csapatos Elit Liga folytonos átmenettel

Ez a szisztéma sok tekintetben a fentiek ötvözete. A 8 csapatos EL mögött egy lehetőség szerint 12 csapatos OB1 kapna helyet (ha nincs elég nevezés, a 10 csapatos is működőképes) A továbbiakban 12 csapatos OB1-re mutatjuk be a rendszert, de analóg módon levezethető mindez 10 csapatra is.

A két bajnokság alapszakasza párhuzamosan zajlik. Az OB1-et két 6-os csoportra bontjuk területi alapon. A két OB1-ben és az EL-ben lemegy egy teljes oda-vissza kör. Ez 10 illetve 14 meccset jelent. Ezt követi a rájátszás, amely csoport alapú. Az EL első 6 helyezettje alkotna egy csoportot, a csoportba mindenki magával vinné a megszerzett pontjait. A másik csoportban az EL 7-8. helyezettje valamint az OB1 két csoportjának első két-két helyezettje kapna helyet. Ebben a 6-os csoportban egy előre meghatározott rendszer szerint kiosztott pontszámokkal vágnának neki a küzdelmeknek a csapatok. Megmaradna továbbá az OB1 mind a két csoportjában 4-4 csapat. Ők magukkal vinnék pontjaikat, és az ily módon létrejött két 4-es csoportban mérkőznének. Minden csoportban sor kerülne még egy teljes oda-vissza körre. A két 6-os csoportban ez után kialakulna a végeredmény. A második 6-os csoport első két helyezettje biztosítaná tagságát a következő évi EL-ben. Az OB1 két négyes csoportjának megfelelő helyezettjei még egymással játszanának egy-egy helyosztó mérkőzést.

A szisztéma előnyei:

- Biztosított a kisebb csapatok élcsapatokkal szembeni szezononkénti és páronkénti két meccse, ami nem visszalépés az eddigiekhez képest
- A pontok továbbvitele miatt minden mérkőzésnek van tétje
- A rájátszásban az EL első 6 csapatos csoportja gyakorlatilag reprodukálja a 6 csapatos EL-t, így annak előnyeit is hordozza, beleértve a színvonallal kapcsolatos emelkedés lehetőségét
- A csoport alapú rájátszásban minden csapat hasonló képességű gárdákkal játszhat igazán tétre menő mérkőzéseket
- Az első 6 csapat rájátszásbeli találkozási kiélezett, sorsdöntő összecsapásokat hozhatnak, melyek jól eladhatóak média szempontból (összesen 30 találkozó)

- A feljutásért egyfajta külön bajnokság zajlik, így biztosított, hogy valóban a legjobb 8 csapat kapjon helyet az első osztályban
- A szisztéma legnagyobb előnye a biztosított a folytonosság: azok a csapatok, akik komolyan gondolják az EL-t, a 6-os csoportban több meccset kell, hogy vállaljanak, és le kell győzniük kihívóikat. Ez egyfelől igazolja képességbeli, másfelől anyagi rátermettségüket is. Az OB2-ből való feljutók költségeit mérsékli az OB1 területi felosztása, ráadásul a rájátszásban az alsó 4-es csoportokba kerülők mérkőzésszáma sem okoz radikális növekedést

A szisztéma hátrányai:

- Kérdéses lehet a létszám feltöltése, de ez az OB1-ben még kezelhető.

2.5. Női bajnokság

A női bajnokságban résztvevő csapatok létszáma nem teszi lehetővé, hogy számos alternatíva közül választhassunk lebonyolítási rendszert. Okkal feltételezhetjük, hogy a létszám a következő évben is 8 és 10 közt fog mozogni. A női bajnoksággal kapcsolatosan is megfogalmazhatóak azonban ugyanazok a szempontok és elvárások, amelyeket figyelembe vehetünk a férfi kiírások esetén. Ezek tükrében megfontolandó lehet a jelenlegi lebonyolítási rendszer felülvizsgálata.

A mostani szisztéma (1 teljes kör oda-vissza) alapvetően a létszám korlátos mivoltából adódóan egy kézenfekvő és működőképes megoldás, mellyel szemben kifogások annak tükrében emelkedhetnek, hogy lévén ez az egyetlen osztály, így óriási különbségek vannak a csapatok közt. Fokozottan előtérbe kerül így az a szempont, hogy minden csapatnak érdeke a saját képességeitől nem túl távol eső ellenfelekkel való minél több mérkőzés, valamint a szakág érdeke a minél több éles meccs biztosítása. Erre két lehetséges alternatív megoldás kínálkozik:

- **Két bajnoki osztály létrehozása 4-5 csapattal, ezek mindegyikében több teljes oda-vissza kör.** A két osztály közti feljutás osztályozón dőlne el, ezzel biztosítva, hogy valóban a legjobbak szerepeljenek az első osztályban. Ez a rendszer

számos éles meccset, és egy színvonalas első osztályt hozna magával, de nem biztosítaná a felzárkózás lehetőségét a végképp két részre szakadt mezőny második fele számára a jobbak elleni találkozók megszüntetésével. Némileg kompenzálná a hatást a mostanihoz hasonló MK kiírás.

- **Csoport alapú rájátszás.** A férfi kiírásokban taglalt módon a teljes oda-vissza kör után a mezőnyt két részre bontjuk, és az így kialakult 4-5 csapatos csoportokban még egy teljes oda-vissza körre kerülne sor az alapszakasz pontjainak továbbvitele mellett. Ez ötvözi a jelenlegi és a két osztályos rendszer előnyeit, továbbá az esetlegesen hasonló módon kiírt férfi küzdelmekkel sokkal könnyebben összeegyeztethető a sorsolása.

2.6. Magyar Kupa

A férfi Magyar Kupa elmúlt két éve egyértelmű sikernek tekinthető. Az első két osztályban kötelezővé tett indulás, valamint a bajnoki egyenes kieséses rájátszás megszüntetése egyértelműen visszaadta a Kupa presztízsét, az egy meccsen eldőlt továbbjutások és a döntő varázsát. Ezzel egyszersmind teremtődött egy (esetleg több) marketing szempontból is kiemelkedő találkozó, ezt fényesen bizonyítja a tavalyi döntő is. Ezen tendenciák miatt alapvető reformra nem szorul a versenysorozat, viszont érdemes lehet meggondolni két dolgot.

Az egyik, az OB3-as csapatok ösztönzése. Jelenleg a bajnokság már annyira kiterjedt, és a versenynaptárból annyi hétvégét felemészt, hogy az évekkel ezelőtt oly gyakori mindenki számára elérhető barátságos kupák egyre inkább kiszorulnak, vagy meghívásosokká válnak. Ezzel elveszik annak a lehetősége, hogy a kezdő csapatok élgárdákkal találkozzanak, a Kupa indulástól pedig elrettenti őket a mérkőzés rendezésének várható költsége, mely a csapat OB3-as költségvetéséhez viszonyítva tetemesnek mondható. Ezt kiküszöbölhetné, ha a Kupa első köre egy csoport küzdelem lenne, ahol a csoportokban vegyesen szereplnének másod és harmadosztályú klubok, a küzdelmeket pedig 1 hétvégén bonyolítanák le egy adott helyszínen (ahogy erre évekkel ezelőtt volt példa). A mezőnyhöz ez után csatlakoznának az első osztály csapatai az egyenes kieséses szakaszban. A résztvevők számától függően akár megfontolandó lehet az is, hogy már az

első osztály csapatai is csatlakozzanak a csoportmeccsekhez.

A másik a sportág népszerűsítésének szempontja. Az MK meccsek különösen alkalmasak lehetnének arra, hogy a sportág élvonalába tartozó párharcokat bemutató jelleggel olyan városokba is eljuttassa a szövetség, ahol nincs egyesület. Természetesen ez komoly szervezést, és minimum népes diákolimpia bázist feltételez az adott városban (jó példa lehet Pécs). A szövetség a helyiekkel felvéve a kapcsolatot megszervezhetne ily módon tétre menő, éles meccseket semleges helyszínen, amelynek nagy jelentősége lehet a népszerűsítés szempontjából, és nagy ösztönző erő lehet a helyi ifjúságnak.

2.7. OB3

Az OB3 jelenleg az egyik legjobban működő bajnoki osztály, melyet nem nagyon ér kritika a résztvevőktől. A területi bontás és a kupa rendszer megfelelő módon biztosítja az alacsony költségeket, ezzel egyszersmind a frissen alakuló csapatok viszonylag könnyű elindulását a versenysorozatban. A küzdelmekkel kapcsolatosan egyetlen aggályos pont merül fel, ez pedig az OB3-ból való előbbre lépéssel, feljutással kapcsolatos kérdések.

Az elmúlt években mutatkozó tendenciák (lásd: függelék) alapján megállapíthatjuk:

- Az OB3 legjobbjai gyakorta nem vállalják a magasabb osztályba való feljutást
- Számos csapatnak eleve nem is célja a magasabb osztályban való szereplés
- A teljesen kezdő csapatok mellett egyre inkább nő a magasabb osztályú versenyzéssel már felhagyó, de a sporttól el nem távolodós lényegesen képzettebb "veteránok" száma az osztályban.

A fentiek tükrében elgondolkodtató egy esetleges amatőr bajnokság kiírása. Ezen küzdelmek az amatőr bajnoki címért zajlanának, a bajnoki rendszeren kívül kerülnének lebonyolításra. A rendszer előnye:

- Kiszűri azokat a csapatokat, amelyeknek eleve nem célja a feljutás

- Leválasztja a feljutásért küzdő csapatokról a náluk értelemszerűen nagyobb játékerőt képviselő, a játék élményéért pályára lépő veteránokból álló "bulicsapatokat"
- Az OB3-ban indulóktól megkövetelhető lenne, hogy a feljutás kiharcolása esetén azt el is vállalják, hiszen ezt már azzal vállalják, hogy az amatőr liga helyett az OB3-ban indultak. Ellenkező esetben a következő szezonban az amatőr bajnokságban lehetne irányítani őket.

Természetesen fel kellene mérni az igényeket, ugyanis elképzelhető, hogy nem lenne elegendő csapat a két párhuzamos bajnokság működtetéséhez, illetve a közvetlen résztvevők nem éreznék mindezt égető kérdésnek. Ebben az esetben a jelenlegi szisztéma átalakítása több kárt okozna, mint hasznot.

2.8. A bajnoki rendszer felügyelete, irányítása

Jelen helyzetben az MFSZ Versenybizottsága felelős a bajnoki rendszer irányításáért, felügyeletéért. Ők alkotják meg a versenykiírást és a versenyszabályzatot, mely alighanem az egyik legfelelősségteljesebb feladat, melyet az egyes bizottságoknak el kell végeznie. Ezen túlmenően minden bajnokságnak meg van egy felelőse, aki felelős a jegyzőkönyvek összegyűjtéséért, a statisztikák kezeléséért, a bejelentett mérkőzések felviteléért, stb. Kérdés, hogy lehetséges-e egy ennél optimálisabb rendszer felállítása.

Az egyes bajnokságok felelősei sok esetben nem is az adott bajnokság résztvevői, ami nem okoz problémát a papírmunkákban, illetve a szabályzatoknak megfelelő döntések meghozatalában, de a stratégiai kérdésekben már szükséges lehet a közvetlenebb rálátás. Ebben segíthet, ha a csapatvezetőket érdekeltté és a döntéshozatal mechanizmusának részesévé tesszük. Megfontolandó az első ízben néhány hete felvetődő Liga gondolata.

A Liga egy az adott bajnokság csapatvezetőiből álló szervezet, melyben minden az adott bajnokságba benevezett csapatnak kötelező jelleggel képviseltetnie kell magát. Minden bajnoksághoz létre lehet hozni ilyen szervezetet, de különösen célszerűnek a legfelső osztályban tűnik mindez, hiszen itt helyezkednek el azok a klubok és hozzá tartozó személyek, akik tapasztalatuknál és rálátásuknál fogva igazán aktív és hasznos tagjai lehetnek a döntéshozatalnak.

Kérdéses, hogy milyen jogkörrel lehet felruházni egy ilyen szervezetet. A versenyszabályzat és versenykiírás pontjainak értelmezése/betartása, az ezeken alapuló megfelelő döntések meghozatala optimális esetben - és megfelelő szabályozást feltételezve - nem lehet kérdéses, így ezek nem igényelnék egy ilyen bizottság jelenlétét. A versenykiírás megalkotása sem lehet kizárólagosan az adott bajnokság résztvevőinek feladata, hiszen nem zárható ki az emberi tényező, miszerint "minden szentnek maga felé hajlik a keze", így egy kizárólagos döntéshozatali pozíció a résztvevők személyes érdekeinek megfelelő kiírásokat, szabályzatokat is eredményezhetne szélsőséges esetben. Éppen ezen oknál fogva a Liga csak a VB mellett működhetne, azzal párhuzamosan és nem annak ellenében. A Liga javaslatokat dolgozhatna ki a VB számára, és fel lehetne ruházni szavazati joggal mind az elnökség, mind a VB tevékenységében - amennyiben ezt az egyéb szabályzatok lehetővé teszik. Ez alatt azt értjük, hogy a bajnokságokat érintő stratégiai kérdésekben a Liga az adott döntéshozó szerv szavazásában részt vehetne, álláspontja meghatározott számú - de semmiképpen sem abszolút többséget jelentő - szavazatot érne, képviselője pedig részt vehetne a VB vagy az elnökség működésében.

Ebben a rendszerben a csapatok közvetlenül képviseltethetik magukat a döntéshozatalban, egyszersmind biztosított a hatékonyabb kommunikáció is. Hátránya lehet, hogy nem elég körültekintő szabályozás esetén patt helyzeteket eredményezhet, illetve szélsőséges esetben az irányítás is teljes mértékben átcsúszhatna a csapatvezetők kezébe, ezek azonban kiküszöbölhető problémák.

A fentiek természetesen érezhető módon csak vázlat szinten mozognak, a kérdés kidolgozása igen nagy körültekintést, jogi kérdések tisztázását igényelné.

3. fejezet

Edzőképzés

A bajnokságba nevezett játékosok száma, a csapatok száma, az évi mérkőzésszámok, az utánpótlásbázis nagysága elért egy olyan szintet, amikor már lelassul a fejlődés öngerjesztő folyamata, és a színvonal beáll egy közel állandó értékre. Az innen való továbblendüléshez elengedhetetlenül szükséges a szakmai előrelépés, mely már nem érhető el "érzésből", külső források bevonása, vagy a belső források közös és kölcsönös felhasználása nélkül. Ezen gondolatok az IFF szeminárium szlovéniai állomásán az egykori finn női válogatott szövetségi kapitánytól hangzottak el a magyarországi helyzettel kapcsolatos tájékozódása után.

Az edzőképzés egyre fontosabb kérdés lesz, megoldása pedig még várat magára. Több részmegoldás kínálkozik, azonban ezek működőképességéhez minden esetben konstruktív hozzáállás és megfelelő alázat szükséges.

Sportágunkban az edzők jelentős részének ezen tevékenység nem szakmája: vagy játékosok vállalják magukra a szerepet a pad mellett, vagy egyszerűen hobbiként űzik mindezt, ahogy a játékosok is. Profi szinten az edzősködés több aspektusa is komoly felkészültséget igényel, egyes területek kifejezetten tudományos jellegűek, más területek megfelelő játékos tapasztalattal is elsajátíthatóak. A sportág hazai helyzetéből adódóan az utóbbi területek igen hangsúlyosan vannak jelen, és nem kapnak megfelelő figyelmet további fontos tényezők.

3.1. Fontosabb témakörök

A teljesség igénye nélkül elkülönítenénk néhány témakört a további okfejtésekhez:

1. Pszichológiai tényezők:

- **Vezetélmélet:** edzőként egy 15-25 fős csoport koordinálása a feladat, mely alapos felkészültséget és körültekintést igényel
- **Embercsoportok viselkedésének dinamikája:** milyen személyiségű játékosok vannak a csapatban, ezek milyen szerepet töltenek be a csapat életében, milyen szerepekre törnek, milyen konfliktusok fordulhatnak elő, mivel motiválhatóak, stb.
- **Csapatépítés**
- **Visszajelzések adása a játékosoknak, játékvezetőknek:** sok esetben egy-egy megfelelő vagy nem megfelelő mondat alapvetően befolyásolhat egy mérkőzést, vagy egy játékos csapathoz való hozzáállását.

2. **Fizikai felkészítés:** a legtudományosabb alapokon nyugvó témakör. Biológiai, kémia, fiziológiai, anatómiai ismereteket igényel. Profi szinten mindenképpen szakembert tesz szükségessé a feladat. Sok esetben maga a vezetőedző sem szakavatott a témában, a feladatokat egy megbízható szakemberre bízta.

3. Technikai, taktikai elemek, mérkőzés közbeni döntések

4. **Elemzés:** a mérkőzésekről általában minden résztvevő más véleménnyel van, más-ként emlékszik vissza egy adott hibára. Ennek kiküszöbölésére és az objektív képalkotásra szolgálnak a különböző statisztikák, melyeknek vezetése noha idő, ember, munka és figyelem igényes, mégis igen kifizetődő. Megfelelő adatok megfigyelésével fontos információk nyerhetők a csapat fejlődéséről, az egyes játékosok teljesítményéről, megfigyelhetőek tendenciák és a mérkőzés során meg nem látott tipikus hibákra derülhet fény.

3.2. A hazai helyzet

A hazai floorball életben az edzőmunkában a leghangsúlyosabb egyértelműen a 3. pont. Ez az a téma, mely amatőr körülmények közt, egykori játékosként is kielégítő szinten elsajátítható megfelelő hozzáállás esetén. Ugyancsak ez az a téma, melynél nagy differencia mutatkozik a módszerek közt, éppen emiatt az edzők az egymással való kommunikáció útján is sokat fejlődhetnek, de ebben a témában lehet a leghasznosabb egy külföldi, elismert edző előadássorozata is.

Az 1. pont noha sok esetben mindössze odafigyelést, körültekintést igényel és sok esetben az emberrel született képességekből adódik az erre való fogékonyság, mégis érezhetően kevés figyelmet kap. A 2. pont egyre inkább előtérbe kerül az elmúlt években, de komoly szinten szakszerű felkészültséget igényel, mely keveseknek van birtokában. Ezen két témakör sportágaktól lényegében független, így nagy segítség lehet a témák szakavatott - floorballon kívüli - ismerőinek képzésbe való bevonása.

A 4. pont néhány tájékoztató előadás után is jól alkalmazható és könnyen elsajátítható módszereket eredményezhet, ám ezek a szükségesnél sokkal kisebb figyelmet kapnak. Sokak számára a statisztikai kimutatások (lásd: amerikai sportok óriási számdömpingje) csak számokkal való játéknak, érdekességnek tűnnek, ám megfelelő odafigyeléssel hasznos információk garmadája nyerhető ezen elemzésekből, melyek alapvetően javíthatják a csapat játékát.

3.3. Lehetséges alternatívák

Az edzőképzésnek alapvetően két alternatívája elképzelhető:

- **TF által meghirdetett képzés**

Előnyök:

- Az IFF előbb-utóbb megköveteli a végzettséggel rendelkező edzők jelenlétét, mely csak így biztosítható

- A floorballtól független témák előadói a témakörök elismert szakértői, alapos ismereteket biztosítanak
- Sportágon kívüli személyek tartanák az előadásokat, így ki lenne küszöbölve az a tényező, mely növeli a hallottakkal kapcsolatos fenntartásokat ha azokat egy sporttárs vezeti elő

Hátrányok:

- Magasak a költségek
- A floorball specifikus kérdésekben egy-egy embert kérnének fel a sportágból, így csak egy aspektusra lehetne rávilágítani, ráadásul csökkenne a hallottak elfogadottsága a fentebb említettek miatt

A roppant magas költségek miatt az érdeklődés nem ütötte meg a kellő szintet, ez gyakorlatilag a módszer pillanatnyi helyzetben való életképtelenségét jelenti és szükségessé teszi egy alternatív megoldás felállítását.

• A szövetség által megszervezett képzés

A szövetség által szervezett képzés legnagyobb előnye a költséghatékonyság mellett az lenne, hogy az érintettek megkérdezésével a számukra legmegfelelőbb tematikát lehetne összeállítani a megfelelő előadókkal. A költségeken a résztvevők egyenlő arányban osztozhatnának.

Egy ilyen képzés fő gerincét a fentebb említett témakörök adhatnák. A pszichológia és a fizikai felkészítés témakörében mindenképpen indokolt lenne a külső előadó meghívása - ez noha nyilvánvalóan komolyabb összegekbe kerülhet, elosztva bőven a TF-es képzés ára alatt marad az egyenleg.

A statisztikák, elemzés témakörében elegendő lehet a téma fontosságára való rávilágítás és az IFF szemináriumok anyagának prezentálása.

A 3. pontot témakörökre lehet bontani. Mivel ezen témaköröket csak a floorballban jártasak láthatják át teljes mélységig, így szükségszerűen ebből a körből kell előadókat választani. Itt a legfontosabb a konstruktivitás, ugyanis a rendszer működéséhez elengedhetetlenül fontos a "kollégák" meghallgatására és a hallottak minimális elfogadására való hajlandóság. A sportágban tevékenykedők alighanem minden edzőről meg tudják mondani, hogy mi az igazi erősségük, és miben tekinthetők ők a legjobbnak, ami kiemeli őket a többiek közül. Ha a témákat elkülönítjük,

akkor minden témához hozzá lehet rendelni egy vagy akár több előadót - ők árendeményt kaphatnának motivációként. Ez történhet felmérés útján: a csapatoknak kiküldött anyagokban be kell jelölni előre, melyik témáról kitől hallana az adott személy a legszívesebben. Ezek után összeállítható lenne a program.

Egy áttekintő képhez lehetőség lenne külföldi edző meghívására is - megfelelő érdeklődés esetén a költségek sok fele oszlanának.

Az eseménysorozat nyilvánvalóan több napot venne igénybe, és mivel egy tető alá hozná az érintetteket, így az egyes témakörökben folytatott megbeszélések is sok pozitív hozadékkal járhatnak.

A diákolimpiára készülő iskolai csapatokat, frissen formálódó egyesületeket nagyban segítheti az IFF által kiadott anyagok magyarra fordítása, és iskolákba való eljuttatása. Ezek az anyagok bőven elegendőek a kezdéshez, és a hosszú úton való elinduláshoz. Biztosítja a megfelelő alapokat, ezáltal kiküszöbölhető az a jelenség, hogy a kisebb vidéki bázisokon gyakorlatilag csak egymástól tanulhatnak a kezdő játékosok, és így a sport egy alternatív, adott közösségre jellemző stílusa alakul ki.

4. fejezet

Játékvezetés

Az idei bajnokságban talán a legproblémásabb terület a játékvezetők kérdése. A szezon előtti rendkívüli közgyűlés visszavont számos reformtervet, aminek hatására a bajnoki szezon játékvezetői testület (továbbiakban JT) nélkül maradt. Ennek számos jól ismert negatív hatása van (C függelék). Ebben a néhány bekezdésben elsősorban a pénzügyi kérdésekre térnénk ki, ugyanis a szakmai változások csak ezek után jöhetnének, valamint sokkal alaposabb utánajárást igényelnének.

A játékvezető kérdéssel kapcsolatban gyakorlatilag egy csapdába került a sportág. A klubok elvárják, hogy:

- Megfelelő felkészültségű és tapasztalatú játékvezetők legyenek meccseiken
- Objektív, az adott találkozóval kapcsolatban semmilyen érdekléssel nem rendelkező játékvezető fűjja a mérkőzést
- A játékvezetői díj ne emelkedjen
- Lehetőség szerint ne kelljen komolyabb utazási költségtérítést fizetni
- Lehetőség szerint a klub számára elszámolható számlát kapjanak a játékvezetőktől

A játékvezetőknek egy optimális rendszerben vannak kötelezettségeik a szövetség felé:

- Eredmények feltöltése a hunfloorballra
- Nem megfelelő teljesítmény vagy megkérdőjelezhető objektivitás esetén a szövetség átmenetileg pihentethetné az adott játékvezetőt, vagy nem engedné, hogy az adott csapatnak vezessen, azaz jelen kellene lennie a számonkérhetőségnek
- Megfelelő képzéseken való részvétel

A JT hiányában mind a két félnek sérülnek az érdekei, és gyakorlatilag a fenti pontok semelyike sem teljesül. A csapatok maguknak intéznek játékvezetőket, melynek következtében gyakorta sérül az objektivitás, illetve a találkozó szintjének megfelelő felkészültség biztosítása. A játékvezető nem számonkérhető, hiszen 1 héttel később ugyanúgy kaphat felkérést a csapatoktól, és az eredmények feltöltésének elmulasztása vagy komoly műhiba esetén sem változik a helyzet. Nem biztosított az sem, hogy a játékvezetők folyamatos fejlődése érdekében az egyes játékvezetők fokozatosan kapjanak egyre nehezebb mérkőzéseket és így szerezzék meg a szükséges tapasztalatokat.

Nyilvánvaló, hogy a probléma egy csapásra nem oldható meg, mivel egyrészt az elmúlt 1 év tendenciái következtében a szükségmegoldásoktól eltekintve az igazán aktív játékvezetői kar nagyjából 8-10 főre csökkent, az elmúlt időkben pályára kerülő "újoncok" pedig gyakorlatilag teljesen parkoló pályára kerültek, így egy esetlegesen felálló JT nem tudna megfelelő számú emberből válogatni, mely újabb kényszermegoldásokat szülne kezdetben. A probléma hosszútávú megoldásához pedig tapasztalatok alapján a csapatoknak nincs elegendő türelme (ezt bizonyítja a nyári közgyűlés).

A nyári közgyűlés központi kérdése a játékvezetői díjak, és a rosszul kommunikált "utazási költségértítés" voltak. Az elmúlt időszakban kialakult az a nézet, mely szerint a játékvezetők a szövetségtől függetlenül működő szervezet részei, avagy nem a bajnoki rendszer velejárói. Fontos azonban annak megértése, hogy optimális rendszerben a játékvezetők biztosítása a bajnoki rendszer része, és a szövetség egy bizottságának feladata. Ennek következtében ez egy olyan szolgáltatás, mint a bajnoki kiírás megalkotása, az érmek, stb. Miként a nevezési díjak sem klubfüggők, így a játékvezetőkért fizetendő díjak sem lehetnek azok a fentiek tükrében, azaz az éves játékvezetői díjaknak minden adott osztályú egyesület számára azonos összeget kell, hogy jelentsen, az összköltség egy bizonyos hánadát. Ha a klubok ezt a díjat a szövetségnek fizetik, azzal a klubok elszámolása is egyszerűbbé válik, hiszen a szövetség képes számlát biztosítani. A játékvezetőket így

szintén a szövetség fizeti, ami lehetővé teszi számonkérhetőségüket, hiszen nem mérkőzés után kapnák kézbe a díjakat, hanem mikor minden kötelezettségüket teljesítik. Ezzel a módszerrel szélsőséges esetben pénzbírságok is kiróhatóak lennének.

A játékvezetőknek térítendő díjak több részből tevődnek össze:

- Az adott találkozó díja
- Az utazási költségtérítés

A játékvezetőknek jogos elvárása, hogy a találkozó helyszínétől függetlenül egy egységár szerint legyenek kifizetve, azaz óradíjat kapjanak. Egy 2 órás utazás után lefűjt találkozó oda-vissza úttal együtt 6 órás elfoglaltságot jelent ugyanannyi bevételért, mint egy 10 percre lévő csarnokban lefűjt összecsapás összesen 2,5 óra ráfordítással. Ezt időarányosan kiszámítva mintegy 60 %-al kisebb óradíjat jelent. Ez az oka annak, hogy a játékvezetőket nehéz rábírní az utazásra (és mivel nincs központi ellenőrzés, így nem is kötelezhetőek erre a "kényelmes" meccsek megvonásával), és hogy a vidéki csapatoknak sok esetben szinte egész szezonban a legközelebbi játékvezetők fájnak. A jelenség kiküszöbölhető az utazásra fordított idő játékvezetői díjba való beépítésével. Természetesen az utazás időtartama egy kevésbé egzakt mennyiség, így ehelyett kézzelfoghatóbb a megtett kilométerek száma, és a kilométerenként kifizetett x Ft-os díj bevezetése. Ez természetesen csak úgy lehetséges, ha a szövetség központilag fizeti a játékvezetőket. Ezek a változtatások természetesen igénylik a csapatok kompromisszumkészségét, és a hosszútávú érdekek előtérbe helyezését.

A finanszírozási kérdéseken túlmenően szükséges persze a játékvezetők képzése, újjak bevonása, az állomány duzzasztása, mert e nélkül a lehetőségek száma nem növekszik. A csapatoknak azonban meg kell előlegeznie a finanszírozási reformokat a szövetség felé, máskülönben nem lehetséges a fentiek végrehajtása sem.

5. fejezet

Összefoglalás

Az elmúlt 5-6 évben szinte egy öngerjesztő folyamat eredményeként a sportág mérete látványosan megnőtt. A hirtelen változások követése komoly kihívás volt, és évről-évre változó feltételrendszert eredményezett. Mostanra azonban egyértelművé vált, hogy új kihívásokkal kell megküzdeni, melyekhez hosszútávú, kompromisszumokon alapuló tervekre van szükség.

Gyakorta hangoztatott - sok esetben üres -, szinte minden helyzetben előhúzható szólam a magyar floorball érdekének hangoztatása. A versenykiírások, játékvezetőkkel kapcsolatos kérdések tisztázása, esetlegesen egy új rendszer felállítása egyértelműen a sportág érdekében áll. Természetes, hogy ez a hosszútávú érdek jelen pillanatban sértheti bizonyos csapatok aktuális, következő havi, vagy következő szezonbeli érdekét, ennek következtében bármely újítás csak a **pillanatnyi érdekek háttérbe helyezésével** lehetséges.

Szükséges egy többség által elfogadott, helyesnek ítélt versenykiírásra, bajnoki rendszerre, átigazolási szabályzatra, játékvezetői testületre. Pontos szabályzatokra, melyek kialakításában a **csapatvezetők is részt vesznek legalább véleménynyilvánítás szintjén**, és melyek utána a közösség számára elfogadhatóak. Tarthatatlan a jelenlegi helyzet, melyben a VB-nek gyakorlatilag minden nap különböző ügyekkel, és az ezekkel kapcsolatos mindennapi fellebbezésekkel kell foglalkoznia. A pontos szabályzások megalkotása mellett szükséges azok gyakorlatban történő elfogadása és betartása is, a jelenleg oly

gyakori kiskapu keresés helyett.

Mindezekre jó alkalom lehet a közgyűlés által előirányzott kötelező csapatvezetői értekezlet, amely akkor válhat igazán hatékonyá, ha mindenki átgondolt elképzelésekkel érkezik.

A. Függelék

OB3 elemzés - floorball.blog.hu

Következő írásainkban a mostanában nagy vihart kavaró jövő évi nevezésekkel szeretnénk foglalkozni, azonban "a fórum"-mal és egyéb médiumokkal szemben rendhagyó módon a számokat nem a bankjegyek oldaláról hívjuk segítségül, hanem igyekszünk visszaemlékezni a közelmúltra, újra tisztelettel adózunk az OB3-as és OB2-es bajnokságokat sikerrel megvívó csapatok előtt és egyúttal iránytűt próbálunk mutatni, a korábbi évek sikercsapatait merre keressük. Le kell szögezzük, senki felett nem szándékunk és nem is tisztünk verdiktet mondani, csupán egy véleményt, egy képet kaphat a kedves Olvasó az elmúlt és elkövetkezendő évekről, szigorúan a sport oldaláról.

(Felhívjuk a figyelmet, hogy jelen írás szóbeszéd, korábbi fórumos hozzászólások tömkelegén alakul, így sok téves információt is tartalmazhat. Kérjük, aki csapatával kapcsolatban úgy érzi, hogy helytelen dolgokat közöltünk, jelezze ezt a blog e-mail címén!)

Az első néhány cikkben az illemmel ellentétben a férfiakat tüntetjük ki figyelmünkkel, mivel a többlépcsős bajnoki rendszer, a több csapat árnyaltabb képet adhat és folyamatok megfigyelésére kínál lehetőséget egy hosszú úton, ami az OB1-hez, vagy az életben maradáshoz vezet.

Múltbeli kirándulásunk első állomáshoz beülünk "a Doki" mellé a plutónium meghajtású, időgéppé átalakított De Lorean-be és megcélizzuk 2006 nyarát, ahol is némi nosztalgiazás közepette idézzük fel a 2005/2006-os OB3-as bajnoki szezont.

Első helyezett lett a **Szent-Györgyi DSE** (Szombathely) csapata, akik éltek a lehetőséggel és vállalták a feljutást. Következő idényeikben jobbra az OB2 második feléhez tartoztak, manapság létszámproblémákkal küzdenek. U19-es csapatukat szintén a megszűnés fenyegeti, azonban az eredményes munkát mi sem jelzi jobban, minthogy a két csapat együttes erővel is tudta szállítani azokat az eredményeket, amiket a nagyok egyedül. Ez elég is volt az idei bentmaradáshoz, azonban ne felejtjük el, hogy idén csak egy osztályozós hely volt és azért ismét az Ares "B" tett a legtöbbet. Azonban a felmerülő létszámproblémák miatt (amihez hozzájárulhatott az anyagi is) kivonulnak a sportágból, így mint férfi csapat megszűnnek.

Második helyezett lett az **Ajkai Fekete Ló "A"** csapata. Róluk köztudott, hogy nem vállalják a feljutást anyagi, időbeli és palánkproblémák miatt, pedig évek óta folyamatosan az osztályváltáshoz megfelelő pozícióban végeznek a bajnoki tabellán. A szimpatikus csapatról ugyanakkor hiba lenne elhallgatni, hogy ezzel évek óta megnehezítik, hogy objektívnek tekinthessük a csapatok rangsorolását, ami minden évben a bajnoki kiírások céljai között szerepel, hiszen ezt a bajnokságok eredményének egymás után írásával kaphatnánk. Ezáltal sok csapat "útjában állnak", ugyanakkor tanárnak, vizsgafeladatnak lehet őket tekinteni mielőtt a tanuló a következő évfolyamba léphetne.

Harmadik helyen végzett a "**MÖSE**" **Triton** csapata. A Pestiek a kőolajhoz hasonlóan tervezték feltörni, megcélozva rövid időn belül az OB1-et. Az OB2-ig nem is volt probléma, azonban azóta rendszeresen elcsúsznak a banánhéjon. Idén a problémát "megoldották" és létszámbeli problémákkal indokolva a döntést, egyesültek a Cartoon Heroes csapatával. A korábbi interjút alapul véve kijelenthető, hogy a döntést nem anyagi jellegű problémák indokolták, hanem pénzügyileg és részvételileg is csapatfegyelmi problémák vezettek a döntéshez. Az egyesület időközben palánkhoz jutott, az egyre növekvő budapesti teremhiányban új otthonra lelt a Szent László Gimnázium sokat megélt falai között, azonban a hiába a jó szándék, ha egy csapat nem egyfelé húz. Az irányt így is tudták tartani.

Az eredetileg utolsó feljutó hely, *negyedik* hely gazdája a szolnoki **Tüskés Vérmókusok** csapata lett. Az idősebb játékosokból álló csapat még levezetésképpen is át tudott gázolni a keleti csoporton, azonban céljuk nem az OB2 volt és két év után meg is szűntek. Talán nem csak olcsó szóviccnek tűnhet a Tiszavirág emlegetése velük kapcsolatban.

A felsorolást itt kellene abbahagyni, azonban a fent említett 4/2-es arány ezt nem tette lehetővé és újabb csapatok után kellett nézni.

Az *ötödik* helyezett **Arcadom "B"** megszűnt, játékosaira részben a megfogyatkozó OB1-es "A" csapat tartott igényt, a többiek távoztak, illetve a visszavonulás/szüneteltetés mellett döntöttek.

A *hatodik* helyezett **Bölcske** megjelenése óta a tönk szélén áll, hazai pályával nem rendelkeznek, így teljesen érthető volt döntésük, miszerint nem vállalják a magasabb osztályú küzdelmet, míg a következő idényben szervezési és anyagi problémáik miatt még az OB3-as indulást sem vállalják.

És igen, eljutottunk a *hetedik* helyig, melyet a **Phoenix Fireball** csapata szerzett meg. A helyezés, mely fociban még a legnevesebb bajnokságokban is általában csak Intertotókupa indulást jelenthet (bár itt kell megjegyezni, az a legfelsőbb osztályban jár, nem a legalsóban) éles kontrasztban áll a csapat által később nyújtott felsőbb osztálybeli teljesítménnyel. A fiatalok idén bemutatkoznak az OB1-ben egy hosszú munka eredményeként és ebből az "évfolyamból" egyetlenként saját jogon.

A számok tükrében kijelenthető az a sajnálatos tény, hogy a csapatok közömbösek maradtak az OB2-vel szemben, és nem is sikerült feltölteni teljesen a mezőnyt. Említést érdemel továbbá, hogy a feljutást és ebből eredő nehézségeket vállaló 3-ból már csak 1 csapat lesz része a bajnoki rendszernek jövőre, míg ha mind a 7 csapatot tekintjük, ez a szám csak 1-el nő, ami még így végképp siralmas eredmény. Meg kell jegyezni továbbá, hogy tudomásunk szerint mindösszesen 2 csapat indokolta távolmaradását elsődlegesen anyagi indokokkal, ennek tükrében a 7-es szám meglepően magas.

Homokóránkat jó párszor megforgatjuk, tekerünk egy kicsit az idő kerekén, lapozunk a naptárban és kis pihenőt követően elkezdhetjük nézegetni a következő év végi tabellát.

Első helyen végzett a **Kecskeméti Református Gimnázium** csapata. Diadaluk nem volt előjel nélküli, a szimpatikus csapat korábban az U19-es bajnokságban vitézkedett és a hosszú évek munkájának jutalma egy aranyéremben manifesztálódott. Saját bevalásuk szerint egy évet kívántak csak az OB2-ben tölteni, szervezési problémák (hiányzó egyesület) és hazai pálya hiányában hosszú távra nemigen tervezhettek. A problémákat ideiglenesen elhárították, a Diamonds segítségével abszolvátk egy szezont és most is-

mét visszatérhetnek az OB3 élmezőnyébe, bár későbbi ismereteink birtokában ez sem lesz egyszerű feladat, pedig akár az OB2 egyik legerősebb csapatáról is beszélhetnénk.

Második lett a változatosság kedvéért a **Fekete Ló "A"** csapata, ezúttal nem kívánjuk dicsérni őket, mert gondolni kell a következő szezonra, amit túlhízott májjal sportorvosi hiányában nehéz teljesíteni.

Harmadik lett a **Rudas Floorball Team**, akik nagy csatában, hosszabbításban harcolták ki a bronzérmét és az OB2-es tagságot. A jégkorong egyik hazai fellegrárának árnyékában nevelkedtek, hagyományos sportvárosban, ahonnan viszonylag rövid utat bejárva vívták ki a jogot a másodosztályhoz, ahol a középmezőnyben végeztek. Menet közben sikerült maguknak hazai pályát biztosítaniuk és megfelelő munkával talán az OB1-et is megcélozhatják.

Negyedik helyen végzett és szintén feljutott a **Szegedi Floorball Egyesület**. A szegediek támogatás hiányában, távol bármelyik palánkkal rendelkező várostól becsülettel végigharcolták az idényt, azonban törekvéseiket nem sok siker koronázta. Sorozatos nagy gólkülönbségű vereségek, nagy költségek szegélyezték rögös útjukat, azonban ha nagy nehézségek árán is, de megkapaszkodtak a másodosztály mezőnyében. Palánkjukat elkezdték gyártani, de néhány műanyag elemtől eltekintve sajnos nem sikerült jelentős előrelépést mutatniuk a szabványos pálya irányába és az eredmények, költségek tükrében idén a harmadosztályba adták le nevezésüket.

Ez az év már jóval nagyobb vállalkozó szellemet hozott, itt csak egy csapat nem vállalta a feljutást és végre sikerült a kívánatos 10-re kikerekíteni az OB2 mezőnyét. Meg kell azonban jegyezni, hogy a 3 feljutó csapat egyike sem rendelkezett szabványos hazai pályával és ezt az élethalál harcot csak a Rudas csapata vívta meg sikerrel.

Ezzel el is érkeztünk az idei szezonhoz, ahol számos új fiókcsapat jelent meg rutinos játékosokkal, akik érdemben tudták befolyásolni a végső sorrendet.

Az idei OB3-as bajnokság győztesének mondhatja magát a **Paks** csapata, akik hibátlan mérleggel bizonyították, hogy egy évvel korábban, amikor a Baja gárdájának 50

A felsorolás itt véget is érhetne, az OB2-es helyek szinte korlátlan mivolta ellenére (az eddigi hiteltelen információink szerint írd és mondd még 5!!! darab), de nem tesszük,

így röviden megemlékezünk erről az 5 helyezetről, amiből "normál" körülmények között mindössze egynek kellett volna kikerülnie: a **Fekete Ló "A"** (2.) és **"B"** (3.) csapata idén sem változtatott álláspontján, a **Bajai Darazsaknál** (4.) idén sem sikerül biztosítani a megfelelő anyagi háttérrel, amely miatt az OB1 helyett idén az OB3-ban kényszerültek vitézkedni. A **Theresa Town** (5.) szintén OB3-ba adta le nevezését, a **Meise "B"** (6.) és az **SZPK Old Boys** csapatainak pedig már nem célja a felsőbb osztályú szereplés.

Ezek alapján summázzuk három szezont munkájának gyümölcsét:

- Az első két évben a feljutott/felkért (legalább) 10 csapatból (hiszen egy évben nem sikerült az OB2 teljes létszámát biztosítani) a 2008/2009-es idényben mindössze 5-öt láthatunk valamely felnőtt bajnokságban, ebből is csupán kettőt a felsőbb osztályokban. Szerencsére három évet tekintve ez az arány 16/11-re nő, de így is elszomorít minket.
- A 15 felsorolt csapatból (egyesületet tekintve) jövőre alig 3 lesz tagja magasabban rangsorolt mezőnynek.
- 18 lehetőségből (minden egyesület minden csapatának minden felkéréséből) mindössze 7-re mondtak igent.
- A felsorolt csapatok Budapest/vidék aránya 4:11. Ezek közül, akik felsőbb osztályban megmutatták/megmutathatják magukat 2:5. Ugyanez az arány, két év felsőbb osztálybeli játékot tekintve 2:2 (itt a Paksnak a Bajával közös idényeit nem vesszük figyelembe).
- 5 "fiókcsapatot" találunk a felsoroltak között, amelyek egyike sem kíván/tud magasabb szinten játszani.
- Szabályos hazai pályát 5 csapatnak kellett volna létrehoznia, ebből kettő meg sem kísérelte, egy részben távoli pozíciójából kifolyólag törekedni kényszerült erre, egynek sikerült, ami talán a közép-magyarországi régió floorball-életét is fellendítheti és akár a Paks ideiglenes (?) otthona is lehet. Itt azonban nem vesszük figyelembe a pestieket, hiszen nekik jóval kedvezőbbek a lehetőségeik ilyen téren, továbbá feltételezzük, hogy a bajaikat palánkjára kiteljesedett. Mindenképpen említést érdemel, hogy a Phoenix ennek ellenére Törökbálinton új otthon teremtett

magának, ahol számos vendég csapat is "otthon érezhette" magát hosszabb-rövidebb ideig.

- Azok közül, akik magasabb osztályban legalább egy szezont teljesítettek (6 db), de már nem tagjai az OB2-nek 1 magasabb osztályba jutott, 2 megszűnt, 2 nem az elért eredménye alapján fog OB3-ban szerepelni.

Most pedig következzen az, amit MI látunk a számok mögött: a floorball "alsóbb" szinten vidéken gyorsabban fejlődik, bár a budapesti csapatok aránya talán itt nem annyira magas. Ugyanakkor a hosszú távú megkapaszkodás "felül" már sokkal nehezebb és legtöbbször megoldhatatlan feladatot jelent a csapatoknak, itt a vidékiek sokkal rosszabb mutatókat produkálnak. Rendkívül sok olyan együttes van, amelyik nem vállalja a feljutást, ezért szigorúan elvi síkon véve akadályozza a többi csapatot az előrelépésben. Továbbá sajnálatos, hogy jelenleg az OB3-ban olyan csapatok szerepelnek, akik a teljes OB2 első feléhez tartozhatnának, ami a jelenlegi OB2 sportértékének létjogosultságát kérdőjelezi meg a szemünkben. Tehát az "amatőr" bajnokságból való kilépés, egy csapat születésétől a "profi" csapattá válásig vezető úton a kiválasztódási arány rendkívül rossz, azonban a probléma szerintünk nem új keletű, csupán most csúcsosodik ki.

/Ez az írás nem születhetett volna meg, ha nincs az Ajka honlap és Liska Bálint kimutatásai! Köszönet érte!/

B. Függelék

OB2 elemzés - floorball.blog.hu

A kiscsapatok és az előzmények fényében joggal "amatőr" jelleggel aposztrofálható bajnokság után térjünk át a "profikhoz", akiknek már komolyabb kritériumoknak kell megfelelni, amelyek a korábban elért amatőrnek semmiképpen sem nevezhető eredményeknél kezdődnek, de nem feltétlenül ott folytatódnak. A számok változásának érdekében szemeinket elsősorban a csapatok cserélődését elősegítő helyekre fókuszáljuk, azonban nem győzzük hangsúlyozni, hogy minderről nem írhatnánk a többi csapat nélkül, akiknek szintén igyekszünk egy kevés helyet szorítani.

A második számú bajnokság története 2002/2003-as szezon óta datálódik, amely mindössze két évig mondhatta magát a legelső pontvadászatnak. Hányattatott sorsára jellemző, hogy évek óta talán itt van a legnagyobb jövés-menés a résztvevő csapatok számához képest. A színvonal és a kiélezettség nőtt, talán soha nem látott izgalmak közepette dőlt el idén a bajnokság végkimenetele. Azonban mi is kezdünk kicsit megszédülni a számok erdejében, így nem vállalkozhatunk a teljes történet megírására: a történelem kezdete a mi szemünkben is sajnos már csak legendák sokasága, a legendák pedig mítosszá homályosodtak, így előző cikkünkhöz hasonlóan a 2005/2006-os esztendőnél nyitjuk ki a históriáskönyvet. A bajnokság kezdete előtt tudni lehetett, hogy az OB1 bővítésre kerül, ezáltal két csapat egyenes ágon, további egy pedig osztályozó útján biztosíthatta helyét a legfelsőbb osztályban.

Az *első* helyet a **Debreceni FSE** szerezte meg, akik - ki ne tudná - azóta már magyar

bajnoknak vallhatják magukat. Ha kicsit korábbra is visszanyúlunk szédületes sport és menedzseri teljesítményt felmutatva 3 év alatt meghódították Magyarországot, otthont teremtettek, jelenleg két palánk tulajdonosának vallhatják magukat és nem mellékesen az OB1 egyik élcsapatának, ami mindenképpen megsüvegelendő teljesítmény.

Második helyen végzett a **Miskolci Betyárok** csapata, akik két évnyi OB1-es szereplés után a másodosztályba kényszerülnek. OB2-es karrierjük nehezen indult, azonban némi szerencsével, vagy megfelelő kapcsolattal - kinek, hogy tetszik - szert tettek a hön áhított palánkra és az OB1-ben már csak vendégként szerepelhettek Egerben. Nagyszerű szervezőmunkájuknak hála jó pár csapat vendégeskedhetett a Miskolci Városi Sportcsarnokban, ami a kongó lelátók ellenére is impozáns látványt nyújt.

Harmadik helyezett lett és az osztályozó sikeres megvívásával csatlakozott az OB1 mezőnyéhez az OB2 egyik alapító tagja, a **Neumann FSE**, akik eredményes szerepléssel igyekeztek bizonyítani, hogy a 0 pontos évad a legjobbak mezőnyében is szolgálhat megfelelő tanulságokkal és motivációval. Ha év végére megfogyatkozva is, de elérték céljukat és ismét a legmagasabb osztályban játszhatnak azóta is. Létszámbeli problémáikat jelentős játékosmozgással orvosolták, míg idén új otthonra letek és a jövőben Kartal nagyközség nevét viselve szerezhhetnek dicsőséget a legkisebb lélekszámú aktív floorballos településnek.

A másik eredetileg osztályozós - igaz a kiesésről döntő - *nyolcadik* helyen az **Ares "B"** csapata végzett. A frissen feljutott gárdának nem sikerült azóta sem bizonyítania és folyamatos létszámproblémákkal is küszködik. Ugyanakkor meg kell említeni, hogy a jelenlegi "A" csapat számos játékosa itt pallérozódott, így semmiképpen sem tekinthető haszталannak ez a társulat sem. A tabellán elfoglalt pozíciójuk ellenére nem kényszerültek osztályozót játszani egyetlen egyszer sem a három év alatt a liga létszámproblémái miatt, ennek ellenére jövőre mégis a harmadosztályban találkozhatunk velük, hiszen a fentiek nem állnak arányban a felmerülő költségekkel a vezetés szerint, így nem indokolnak OB2-es szereplést.

A nyári holszezon érdekes változásokat ígért, hiszen 10 csapatra kellett volna bővülnie a mezőnynek, melyből kettő "helyettes" nélkül távozhatott. A helyzet a mostanihoz hasonlatosnak volt mondható: a csapatok nem tolongtak annak ellenére, hogy nem foghúzásra kellett jelentkezni. A 4 feljutó helyet végül nem is sikerült feltölteni, így a

krónikában lapozva csak 9 csapat feszült egymásnak. A győztes az általunk felölelt 3 év közül itt veszítette a legtöbb pontot, azonban ebben az évben volt várható a legkisebb mozgás is, így minden pontvesztésnek sokkal nagyobb súlyt lehetett tulajdonítani.

Ebből a mezőnyből harcolta ki elsőként az osztályváltást és az *első* helyet a **Bajai Darazsak** együttese. Távol minden floorballos településtől kellett megteremteniük a hazai pályát, amely így is csak részben sikerült. Teremproblémáik adódtak, így számos meccset az agglomerációhoz tartozó Vaskúton voltak kénytelenek lebonyolítani, azonban ki feledhetné el a legendás bajai kupák hangulatát, az OB1-es döntőt, ahol a Top Floor-t letaszították trónjáról. A darazsak fullánkot szegeztek, megcélozták a legfelsőbb mezőnyt, azonban a szúrásban kimerültek és anyagi okok miatt nem felfelé váltottak osztályt, hanem lefelé. A csapat fele távozott, az üres helyeket az utánpótlás játékosaival töltötték fel és azóta igyekeznek helytállni az OB3 élmezőnyében.

A *második* helyet nagy csatában, mindössze egyetlen pont előnnyel szerezte meg a **Veszprém Lizards** csapata, és vívta ki ezzel az osztályozó mérkőzéshez a jogot. Az egyetemi város csapata az OB2 kezdete óta ebben a bajnokságban szerepel - a hőskorban az OB1-ben is megmérettettek -, és "újkori" történetük során ezen egyetlen alkalommal kerültek a legfelsőbb osztály közelébe. Évek óta otthont adnak az Egyetemi és Főiskolai Országos Bajnokságnak, ahol a legrangosabb olyan csapatnak számítanak, amely valamely "hagyományos" bajnokság mezőnyében is szinte változatlan kerettel áll helyt. Rossz nyelvek szerint nem volt feltétlen céljuk a legrangosabb osztályban szerepelni, a siker kapujában vereséget szenvedtek a Miskolc csapatától és gólszákjuk távozása után már nem is tudtak a meghatározó csapatok között maradni, azonban idén számos új játékos mutatkozott be.

Ezzel a feljutó helyek el is dőltek, a legelső, *kilencedik* pozíciót ismét az **Ares "B"** csapata szerezte meg ugyanannyi ponttal, mint egy évvel azelőtt.

Elérkeztünk a közelmúlthoz, melyet már ezen oldal hasábjain követhettünk nyomon, így talán felesleges lehetne hosszasan méltatni az ideji sikerkovácsokat, azonban igazságérzetünkre csorbát vetne, ha elmulasztanánk eme kedves kötelességünket.

Első helyen végzett a **Szolnok Cannibals FK** csapata, szinte hibátlan mérleggel: csak az utolsó fordulóban szenvedtek vereséget, pontot ezen kívül csak egy alkalommal veszítettek. Történetükre visszatekintve az OB1 alapító tagjainak mondhatják magukat, idén bi-

zonyították, hogy az elmúlt 2 év mindössze kisiklásnak tekinthető és a korábbi nagyszerű játékosok nyomdokain újabbak lépkednek.

A *második* egyenes ági feljutást érő helyezést az utolsó fordulóban a már bajnok Szolnok ellen szerezte meg a **Phoenix Fireball SE**. Tűzlabdájuk folyamatosan felfelé ível, indulásuk óta minden évben sikerült javítaniuk korábbi pozíciójukon, és ebben az évben elértek a legnehezebb feladat kapujába. Kíváncsian várjuk idén miként sikerül átlépni a küszöböt.

Az első osztályozós, *harmadik* helyen a **White Sharks HC** csapata végzett. Ők a második OB2-es idénytől fogva voltak jelen a mezőnyben, számos játékost adtak első osztályú csapatoknak és a transzferáradat ellenére szinte mindig a feljutásért küzdöttek. Idén a szokásosnál kisebb mértékben módosult keretük, és mellé a sok éves munka eredményeként kiharcolták a legmagasabb osztályban való részvételt, kétszer is legyőzték a Miskolc csapatát, így helyük lenne az első osztályban mindenképpen. Sajnálatos módon a csapat anyagi helyzetét nem sikerült megfelelő szintre hozni, így az aktuális hírek szerint egy csapatként búcsúznak a magyar floorball mezőnyétől.

A *negyedik* helyet és ezzel a jogot a kétmérkőzéses osztályozóra az OB1 kilencedik helyezettjével a **MÖSE Triton** csapata szerezte meg. Kétévnyi pályafutásuk során végig az élcsapatokat üldözték és idén megfogyatkozva bár, de törve nem életben tartották az élvonalhoz fűzött reményeiket. Azonban a mindent eldöntő mérkőzéseken érvényesült a papírforma és kettős vereséget szenvedtek, így feladták a célokért való küzdelem legszenvedőbb módját és egyesülnek a Cartoon Heroes csapatával, hogy együtt az OB1 egyik legbővebb keretét adják.

Az elméletileg ismét a kiesésről döntő osztályozós, *tizedik* helyet ismét az **Ares "B"** szerezte meg, azonban megelégedve az eddigiekkel, jelentős önkritikát gyakorolva már az OB3-ba adták le nevezésüket.

Ezzel el is érkeztünk a mai naphoz, azonban mindenképpen meg szeretnénk emlékezni legalább felsorolás szintjén minden csapatról, akik történetünk idején pénzt, időt, közutakat/ MÁV-ot/ Volán-t nem kímélve bejárták az országot és megküzdöttek a dicső bajnoki aranyérmekért:

Ares HC "B" - 3 sikertelen évad után az OB3-ban igyekeznek majd bizonyítani, hogy

nem volt érdemtelen a szereplésük. Megjegyezzük, az "A" csapat is tett itt egy egyéves kitérőt.

Bajai Darazsak - 4 esztendő telt itt, melyből kettőt a Pakssal közösen abszolvtak. Bajnökként hagyhatták el az osztályt, legnagyobb sajnálatunkra a lefelé vezető irányba.

Debreceni FSE - 1 évig játszottak itt, a mesebeli legkisebb gyermekhez hasonlóan jöttek, láttak, győztek.

Kecskeméti Református Gimnázium - 1 évadot húztak le egy OB3-as arany jutalomjátékoként, pénzügyi okokból önként lefelé távoznak.

Miskolci Betyárok - követve a debreceniek példáját, 1 év alatt átgázoltak a mezőnyön, azonban idén visszatérhetnek egykori sikereik színhelyére.

MÖSE Triton - 2 idényt töltöttek az OB2-ben, egyből a felsőházhoz tudtak csatlakozni, idén pedig az osztályozót is kiharcolták. Egyesülés útján távozik az együttes a mezőnyből, ezzel várhatóan elveszíti saját jogú OB2-es tagságát.

Neumann FSE - összesen 3 évig voltak tagjai a mezőnynek, kétszer is felfelé távoztak, az OB2-t kinövő játékosok egyik legjelentősebb felvevőcsapata lett.

Phoenix Fireball SE - a fiatal csapat 2 év alatt "járta ki" ezt az osztályt, aminél láttunk gyorsabbat, de szégyenkezésre semmiképpen sem ad okot, sokkal inkább büszkeségre.

Rudas Floorball Team - A legutóbbi volt a csapat 1. és ez idáig egyetlen idénye az OB2-ben: példásan leküzdötték a pályán kívüli nehézséget, és mellette azon belül is helytálltak. Jövőre a bajnokság egyik esélyesei lehetnek

Szegedi FE - nagy álma válhatott valóra a csapatnak, hiszen előrelátható nehézségeik ellenére 1 szezont eltölthettek ebben a bajnokságban. Eredményeikben való csalódottságukat csak tetézhetik anyagi nehézségeik, így jövőre ismét OB3-ban fognak szerepelni.

Szent-Györgyi DSE Szombathely - 4 idényen vannak túl a mezőnyben, 2-2 év közé egy önszántukból vállalt OB3-as ékelődött be, idén mostoha helyzetük miatt a a floorballtérképről való levonulás mellett döntöttek.

Szolnok Cannibals FK - 2 évig voltak tagjai a mezőnynek, felülről érkeztek és most ugyanerre távoznak.

SZPK "B" - 5 év után az utánpótlás-nevelő intézmény átsapott öregfiúk-csapattá, így ma már a megváltozott céloknak megfelelőbb OB3-ban szerepelnek.

Veszprém Lizards - 6 idény, melyet egy hetedik követ, már-már nem létezhetne nélkülük az osztály.

White Sharks HC - 5 szezont harcoltak végig, idén végre elérték céljukat, ennek jutalmát azonban megszűnésük miatt már lehet nem arathatják le.

A kellemes emlékek után ezúttal is visszatérünk a rideg valóságba, és kockásfüzetet ragadva igyekszünk kipróbálni magunkból néhány számot, mely sosem tükrözheti az emlékeinket, de talán támpontot adhatnak az elkövetkezendő évekhez:

- A Budapest-Vidék arány 3 évet tekintve 5:10 (évekre lebontva 3:5, 4:5, 4:6)
- Ez idő alatt egy csapat átlagosan mindössze 1,8 évet töltött az OB2-ben, az OB3-ból feljutók még ennél is kevesebbet, 1,55 évet
- A felsorolt 15 csapatból 8 úgy távozott lefelé (megszűnést is beleértve, a MÖSE Triton-t is ide számítva) a pontvadászatból, hogy az elért eredmények alapján még lett volna lehetősége itt szerepelni
- 3 év alatt nem volt lehetőség a kiesés elkerüléséről döntő osztályozót megrendezni
- 9 csapat érkezett az OB3-ból, 6 csapatnak sosem kellett az OB2-es története előtt OB3-ban bizonyítania és mindössze 2 csapat érkezett az OB1-ből (idén jelenlegi információink szerint ez az arány 10:6:3-ra módosul)
- A 9 OB3-ból érkezett csapat közül a következő évadban 2 lesz csupán tagja a mezőnynek, de a Miskolc idén már felülről érkezik
- A 9 OB3-ból érkező csapat közül 3-nak sikerült kivívnia az OB1-es szereplés jogát, az OB1-ből kieső 2 csapatnak sikerült visszajutni, az OB1-es múlttal nem rendelkezők közül kikerülő 2 további feljutó anyagi okok miatt nem tudta vállalni a legmagasabb osztály költségeit, de még az OB2-t sem

- Az OB1-ből kiesők viszonylag gyorsan (átlag 1,5 év) visszajutnak a legmagasabb osztályba
- A mezőnyben 2 fiókcapat fordult meg, egyikük sem tudott meghatározó együttesé válni, jövőre mindkettő már a harmadik vonalban folytatja (a Kecskeméti önálló-nak tekintjük, habár a Diamonds biztosította a jogi háttérrel)
- A szabályos körülmények biztosításával 5 csapatnak akadt problémája, 4 az OB3-ból érkezett. 3-nak sikerült maradéktalanul megoldani (a Bajai palánkot szabályos-nak és teljesnek tekintjük), 1-nek részben sikerült megfelelő helyszínt biztosítani, 1 csapat egyáltalán nem tudta rendezni helyzetét
- 3 csapat indokolta tudomásunk szerint csak és kizárólag anyagi indokokkal távolmaradását (év végi eloszlást tekintve 0:1:2) - nem számítottuk ide a létszámproblémával is küzdő egyesületeket

A fentiekből kitűnik, hogy az utóbbi három évben a másodosztály nem tudta tartani az OB1 növekedésének ütemét, az alulról érkezők fele részben anyagi okok miatt fűj visszavonulót, azonban hiba volna elhallgatni, hogy ezen 9 csapat közül 4-nek sikerült érmet szereznie, vagy az első négy hely valamelyikén végeznie. A mezőny feltöltődésének problémáját tovább árnyalja, hogy csak egyszer nőtt az OB2 létszáma és idén jelen állás szerint a teljes mezőny fele hiányozni fog, ami megkérdőjelezi a bajnokság létjogosultságát. Ezen a ponton azonban szeretnénk kilépni szerepünkből és jelezni azon csapatok számára, akiknek jelentős anyagi problémáik támadtak, hogy a megnövekvő költségeket talán ellensúlyozhatja a kevés induló és az ezzel járó minden eddiginél alacsonyabb mérkőzésszám, így amennyiben tehetik, átértékelhetik helyzetüket. Azt is igyekszünk észrevenni, hogy a mezőny itt sem tudott stabil maradni, sok csapat tűnik el itt is, illetve látja be, hogy menedzselés terén még nem áll készen a másodosztályra, illetve nem tud lépést tartani az első osztállyal. Mindenképpen ki kell emelni azonban a vidéki csapatok törekvését, akiknek problémája akadt a hazai pálya biztosításával, hiszen mindössze 1 csapat nem tudott a székhelyének közelében játszani. Zárásként szeretnénk sok sikert, eredményes szezont kívánni az itt indulóknak és reméljük, hogy azon csapatok, akiknek célja lett volna még itt szerepelni, mihamarabb visszatérnek!

/Köszönetet szeretnénk mondani a Fekete Ló és Veszprém Lizards csapatainak honlapjaikon megtalálható információkért, valamint Székely Gergőnek, aki mint egykori VB-tag

segítette munkánkat! Továbbra is fenntartjuk, hogy a cikk saját véleményünket tükrözi, nem hivatalos információkon alapul, azonban ha valaki a saját csapatával kapcsolatosan hibát vél felfedezni, észrevételét szívesen fogadjuk a blog e-mail címén./

C. Függelék

A JT nem létéről - floorball.blog.hu

" [...]

Bizonyára már mindenki kitalálta, hogy a **JT nem létéről**, és a játékvezetők kérdéséről lesz szó. Néhányan most nyilván unottan becsukják az ablakot gondolván, hogy lerágott csont, már nincs új a nap alatt, de véleményünk szerint érdemes pár percet rááldozni annak végiggondolására, hogy **milyen következményekkel jár a jelenlegi helyzet**, illetve hogy meglátásunk szerint miért is áll a tönk szélétől éppen egy paraszthajszálra az egész ingatag kártyavár amit magyar bajnokságnak nevezünk.

A sztori augusztus végén kezdődött a rendkívüli közgyűléssel, amikor is a csapvezetők szinte egységesen leszavazták a megemelkedett díjakat és megvétózták a juttatások körüli reformokat. Ennek hátterét és előzményeit nem taglalnánk, mert mindez unalomig ismert, és valószínűleg a kommentelők figyelmét is elterelné megint egy olyan irányba, amiről már született 4-5 oldal Shakespeare idézetekkel teletűzdelt fórum hozzászólás. Maradjunk tehát a következményeknél: **a JT tagjai lemondtak**. Ez a lépés maximálisan érthető, hiszen a JT törekvései láthatólag szöges ellentétbe kerültek a floorball társadalom aprajagjának elvárásaival, ezzel tulajdonképpen a legkorrektebb lépés a lemondás maradt (amire korábban sokan utalást is tettek fórumokon), és a pozíció átadása a népakarat által elfogadott személyeknek, irányelveknek. Más megoldás nem lévén, átmenetileg a felnőtt bajnokikra a csapatok szerveznek 1-1 játékvezetőt. Mivel még meccs nem maradt el bíró hiányában, így a felszínes szemlélő számára úgy tűnhet, hogy ez egy működőképes

rendszer. **Valójában azonban 3 forduló után már sziklaszilárdan hisszük, hogy nem az!**

Ha végigböngésszük a weboldalakat, illetve figyeljük a pályaszéli pletykákat, akkor nem egy anomáliára kaphatjuk fel a fejünket. *(Az alább taglalt esetek mind megtörténtenek alapulnak, de nem a konkrét csapatok és személyek érdekesek, hanem a folyamat, és magának a szituációnak előfordulása, így mindenkit kérnénk, hogy általánosságban tekintszen az egész jelenségre, ne az egyes kiragadott példákön lovagoljon.)* A kiindulási alap nyilvánvalóan az, hogy márpedig **meccsnek lennie kell**, így akár szükségmegoldások árán is, de találni kell egy vagy két játékvezetőt. Többnyire kettőt, mert az 1-et egyik, 1-et másik elv helyébe kényelmi okoknál fogva láthatólag a hazai majd szerez bírót gyakorlat került. Meccsnek lennie kell, így belátván, hogy nincs jobb megoldás, a vendég csapat rábólint a felkínált lehetőségre - jobb esetben felkínáltra, rosszabb esetben csak a helyszínen szembesül a játékvezetők kilétével -, és ezzel meg is születik a hallgatóságos cinkosság egyik fele: *"elfogadom, nem lesz panasz, csak legyen meg a meccs"*. A cinkosság másik fele már a rendkívüli közgyűléssel létrejött: *"Ha a korábbi rendszer ellen szavaztam, és most kikelek a játékvezető kérdéssel szemben nyilvánosan, akkor lényegében elismerem, hogy tévedtem!"* - ez pedig jó magyar szokás szerint teljesen vállalhatatlan, akár bajnoki pontokat is hajlandóak vagyunk áldozni elkerülése érdekében. A fenti eljárás következménye, hogy **a két csapat közti hallgatóságos megegyezéséből** - amit a pályára lépés el nem utasítása és a kezdő sípszó szentesít - adódóan még senki nem emelte fel hangját egy-egy meccs után.

Így fordulhat elő, hogy olyan játékvezetők kerülhetnek OB1-es rangadókra, akik korábban el sem vállaltak volna ilyen feladatot, vagy a régi rendszerben éles kritikát kapott volna a JT kiküldésük miatt. Kisebb mennyiségben persze régebben is előfordult, hogy a bíró keret szűkössége miatt talán nem a legmegfelelőbb személyek kerültek a síp végére, de az egészen biztosan kizárt volt, hogy női bajnoki mérkőzést a hazai csapat két férfi játékosa fújja, vagy még messzebb menvén, hogy férfi OB1-es bajnoki mérkőzésen az egyik játékvezető a hazai csapat sérült játékosa legyen. Amellett, hogy maga a játékvezető is roppant kellemetlen élményeket élhet át, és hogy felmerülnek etikai kérdések is, **egészen egyszerűen óvási alap személyük**. Még ha kifogástalanul is vezetik a meccset, és ha a másik fél előzetesen bele is egyezett (cinkossági elv), akkor is gondoljunk bele, mi lenne, ha valaki félredobva a megállapodást és vállalván az ellenfél haragját az alábbi sorokat tartalmazó óvást juttatná el a VB-nek gondolván, hogy csapata egy újrajátszásnál meg

tudná nyerni az oly fontos meccset:

"A játékvezető az ellenfél csapata egyesületének igazolt játékosa, így elfogultság esete forog fenn. Erre alapozván a mérkőzést megóvjuk, és új, semleges játékvezetők mellett a mérkőzés újrarájátzását kérjük."

Mit tehet a VB a szabályzatok tükrében? Csakis egy dolgot. (tudnánk precedenst mondani, de ez most nem lényeges) A hazai játékosokból való gazdálkodás mellett megfigyelhető egy költségkímélő megoldás is: a földrajzilag közel eső potenciális játékvezető invitálása. Mivel Magyarország városai viszonylag ritkán kerülnek át az ország másik végébe, így ez azt eredményezi, hogy néhány városban állandó párok jelennek meg. Még rosszabb, hogy szimbiózisok is kialakulnak egymáshoz közeli városok egyesületei közt, így rendszeresen egymásnak fújnak csapatok. A potenciális káros következményeket nem kell ecsetelni. Mindent összevetve, a JT következetes működése nélkül **a bajnokság végkimenetelét alapvetően befolyásoló tényezők jelennek meg**, azon kiküszöbölhetetlenül jelenlévő bírói bakikon túl, amik a legnagyobbakkal is megeshetnek.

A mérkőzések eredményeinek nem megfelelő játékvezetők általi esetleges befolyásolása mellett azonban további járulékos hatásokkal is számolnunk kell. **Először is, nincs aki felelősségre vonja a sápmestereket.** Egy kapitális műhiba, ne adj isten egy elcsalt meccs után egy héttel ugyanúgy kaphat egy telefont egy ismerős csapatvezetőtől.

Elkészült a hunfloorball, amit régóta hiányolt mindenki. Most pedig hiába működőképes, nem élünk a lehetőséggel. Mi, akik hétről-hétre összekalapálunk egy összefoglalót, különösen lelkesen vártuk a 3 nap alatt feltöltött jegyzőkönyveket és a napra kész kanadai táblákat. Kanadai táblák ugyan vannak, de információértékük közelít a 0-hoz, hiszen vannak még első fordulóbeli összecsapások is, amelyeknek jegyzőkönyve nem került feltöltésre. Ez pedig ismét csak a JT által managed tevékenység lenne: jelszóosztás, tennivalók meghatározása, stb.

További gond a csapatok önmanagelésével, hogy nyilván minden csapatvezetőnek ugyanaz a néhány játékvezető ugrik be első körben, így **újajknak szinte esélye sincs bekerülni a rendszerbe**, de kikerülnek olyanok is, akik tavaly a képzésnek köszönhetően debütáltak, de nem ivódtak még be a köztudatba. Ez hosszútávon a rutin és gyakorlat hiányában **a színvonal eséséhez és az etikátlan szükségmegoldások előtérbe kerüléséhez vezet.** Ráadásul ebben a szisztémában esély sincs a hön áhított sporton kívüli bírók "beszerzésére",

és a képzés is nyilvánvalóan elakad.

A probléma pedig "fű alatt" burjánzik, mert mindenki részese, senki sem szól. Azért pedig senki nem hibáztatható, hogy a talán legtöbbet támadott és csak negatív kritikákra apelláló posztot nem akarja önként és dalolva betölteni. **JT-re pedig szükség van, ahogy újításokra is, mert teljes káoszba fulladhat a szezon!"**